Växter-kurs-SU_lista3

Svenska djur och växter, orienteringskurs, 7.5 hp

Innehåll

1	Åke	rfräken 1				
	1.1	Beskrivning				
	1.2	Habitat				
		1.2.1 Utbredningskartor				
	1.3	Biotop				
	1.4	Etymologi				
	1.5	Bygdemål				
	1.6	Användning				
	1.7	Referenser				
	1.8	Externa länkar				
2	Gök	ärt 2				
	2.1	Synonymer				
	2.2	Externa länkar				
3	Hun	nleblomster 3				
	3.1	Varieteter				
	3.2	Hybrider				
	3.3	Synonymer				
	3.4	Externa länkar				
4	Violsläktet 4					
	4.1	Dottertaxa till Violsläktet, i alfabetisk ordning ^[1]				
	4.2	Se även				
	4.3	Källor				
	4.4	Externa länkar				
5	Örn	bräken 17				
	5.1	Beskrivning				
	5.2	Utbredning				
	5.3	Användning				
	5.4	Synonymer				
	5.5	Alternativa vardagliga namn				
	5.6	Externa länkar				

ii INNEHÅLL

	5.7	Referenser	18
6	Mids	sommarblomster	19
	6.1	Beskrivning	19
	6.2	Utbredning	19
	6.3	Synonymer	19
	6.4	Referenser	19
	6.5	Externa länkar	19
7	Kabl	bleka	20
	7.1	Beskrivning	20
	7.2	Biotop	20
	7.3	Habitat	
	7.4	Användning	
	7.5	Etymologi	20
	7.6	Bygdemål	20
	7.7	Skröna	20
	7.8	Bildgalleri	20
	7.9	Referenser	20
	7.10	Externa länkar	21
8	Clock	björk	22
O	8.1	Utbredning	
	8.2	Växtsätt	
	8.3	Användning	
	8.4	Övrigt	
	8.5	Se även	22
	8.6	Referenser	23
	0.0	8.6.1 Noter	
	8.7	Externa länkar	
9	Orm		24
	9.1	Namngivning	
		9.1.1 Etymologi	24
		9.1.2 Vetenskapliga synonymer	24
		9.1.3 Äldre svenska namn	24
	9.2	Referenser	24
	9.3	Externa länkar	25
10	Berg	slok	26
	10.1	Bergslok i Sverige	26
	10.2	Externa länkar	26
11	Vårfi	ryle	27

INNEHÅLL iii

	11.1	Externa länkar	27
12	Syre	n	28
	12.1	Användning	28
	12.2	Folktro	28
	12.3	Stavning	28
	12.4	Mellan hägg och syren	28
	12.5	Synonymer	28
	12.6	Galleri	28
	12.7	Noter	29
		12.7.1 Webbkällor	29
13	Kun	nmin	30
13			30
			30
	13.2		30
	13 3		30
			30
	13.1		30
	13.5		30
14	Dag	gkåpa	32
	14.1	Utseende	32
		Habitat	
		Etymologi	
		Bygdemål	
		Apomiktiska småarter	
		Ändrade taxa	32
			33
			33
			33
			33
			33
	14.12	2Externa länkar	33
15	Sling	gesläktet	34
	15.1	Dottertaxa till Slingor, i alfabetisk ordning ^[1]	34
	15.2	Bildgalleri	35
	15.3	Noter	35
	15.4	Externa länkar	35
			•
16			36
	16.1	Externa länkar	36

iv INNEHÅLL

17	Asp	(träd)	37
	17.1	Historik	37
	17.2	Beskrivning	37
		17.2.1 Darrande blad	37
		17.2.2 Avvikande former	37
	17.3	Ekologi	38
	17.4	Användning	38
		17.4.1 Medicinsk användning	38
	17.5	Etymologi	38
	17.6	Dialektala namn	38
	17.7	Se även	38
	17.8	Källor	38
	17.9	Externa länkar	38
18	_	skavle	39
		Källor	39
	18.2	Externa länkar	39
19	Häck	cvicker	40
	19.1	Underarter och varieteter	40
		Genetik	40
		19.2.1 Artens namn	40
	19.3	Synonymer	40
		Referenser	40
		19.4.1 Källor	40
		19.4.2 Se även	40
		19.4.3 Externa länkar	40
20	Ängs		41
		Utseende	41
		Underarter och varieteter	41
		Användning	41
	20.4	Externa länkar	41
21	Lilje	konvalj	42
	21.1	Beskrivning	42
		Toxicitet	42
	21.3	Odling och skötsel	43
		Utbredningskartor	43
		Bygdemål	43
		Etymologi	43
		Se även	43
		Källor	43

INNEHÅLL

	21.9	Externa länkar	43
22	Getr	ams	44
	22.1	Synonymer	44
		22.1.1 Svenska	44
		22.1.2 Vetenskapliga	44
	22.2	Källor	45
	22.3	Externa länkar	45
	22.4	Text- och bildkällor, bidragsgivare, och licenser	46
		22.4.1 Text	46
		22.4.2 Bilder	47
		22 4 3 Innehållslicens	48

Åkerfräken

Åkerfräken, Equisetum arvense är en fräkenväxt.

1.1 Beskrivning

Som alla fräkenväxter har åkerfräken en långsträckt, grenig, knölbärande jordstam. Den skiljer sig ifrån andra växter genom sina dimorfa skott, den har dels fertila vårskott (återfinnes i april och maj), dels sterila sommarskott. De fertila skotten är blekbruna, klorofyllfria, enkla stjälkar med ett brunt sporax i toppen (strobilus, påminner om en liten kotte) medan sommarskotten är gröna och inte ger sporer. Sommarskottens allmänna utseende påminner lite om ängsfräken (*Equisetum pratense*), på det sättet att båda har långa med ogrenade sidogrenar.

Denna arbetsfördelning mellan vår- och sommarskott liknar förhållandet hos vissa tidiga vårfanerogamer, till exempel hästhov och sälg, som likaledes tidigt om våren blommar utan blad (ur övervintrande knoppar) och först längre fram får fotosyntetiserade blad. Generellt för växter utan klorofyll gäller att de istället lever i symbios med någon form av svamp alternativt som parasit på andra växter, men det är inte fallet hos åkerfräken. All näring som behövs till de bleka vårskotten är lagrad från förra året.

1.2 Habitat

Åkerfräken är ganska allmän på odlade ställen, såsom åkerkanter, vägkanter, sandgångar, ruderat och annan öppen mark. Den tar sig ända upp i fjällen.

1.2.1 Utbredningskartor

- Norden
- Norra halvklotet

1.3 Biotop

Föga krävande; växer på både på sand- och lerjord.

1.4 Etymologi

Arvense kommer av latin *arvum* = åker p.g.a. att växten ofta förekommer i åkrar.

1.5 Bygdemål

1.6 Användning

Åkerfräken kan användas mot mjöldagg och andra svampar i odling men kan då samtidigt bli ett mycket besvärligt ogräs.

Har ingått i svenska farmakopén under namnet *Equiseti herba* och ansågs vara bra mot sjukdomar i levern och urinsystemet.

1.7 Referenser

- [1] Johan Ernst Rietz: *Svenskt dialektlexikon*, Gleerups, Lund 1862...1867,faksimilutgåva Malmö 1962, sida 189
- [2] Arne Anderberg & Anna-Lena Anderberg: *Den virtuella floran*, Naturhistoriska Riksmuseet, Stockholm

1.8 Externa länkar

- Den virtuella floran Växter utan klorofyll
- Åkerfräken i Carl Lindman, Bilder ur Nordens flora (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör Åkerfräken.

Gökärt

Gökärt (*Lathyrus linifolius*) är en växt i släktet vialer i familjen ärtväxter.

Flerårig ört med uppstigande till upprätt växtsätt med plattad och vingkantad stjälk, till 40 cm. Bladen är grågröna och parbladiga med 2-4 bladpar, småbladen är långsmala och saknar klänge. Blommor i fåblommiga klasar. Kronan rosa till blekt rödvioletta med mörkare ådringar och växlar vanligen färg under blomningen, från mer rosa till violett. Frukten är en balja, kal och svart. Blomningstid: maj-juni.

Artepitetet linifolius (lat.) betyder "med blad som lin".

Blomman är ätbar och således även kallad "gökmat" i vissa områden.

2.1 Synonymer

Gökärten har tidigare även kallats käringtand, men det namnet används till en annan art.

Gökärten saknar, liksom vippärt (*Lathyrus niger*) och vårärt (*Lathyrus vernus*) klänge. Av denna anledning fördes dessa tre arter tidigare till ett separat släkte - *Orobus*.

- Lathyrus linifolius var. montanus (Bernh.) Bässler
- Lathyrus macrorrhizus Wimmer, 1841
- Lathyrus macrorrhizus proles rothii Rouy, 1899
- Lathyrus macrorrhizus var. divaricatus (Lapeyr.) Rouy, 1899
- Lathyrus macrorrhizus var. pyrenaicus (L.) Rouy, 1899
- Lathyrus montanus Bernh., 1800
- Lathyrus montanus subsp. divaricatus (Lapeyr.) Arcangeli, 1882
- Lathyrus montanus subsp. pyrenaicus (L.) Arcangeli, 1882
- Lathyrus montanus subsp. tenuifolius (Roth) Arcangeli, 1882

- Lathyrus montanus var. tenuifolius (Roth) Garcke, 1848
- Orobus alpestris Malý, 1802-1803 nom. illeg.
- Orobus divaricatus Lapeyr., 1815
- Orobus ellipticus Kit.
- Orobus graminifolius J.Becker, 1827
- Orobus linifolius Reichard
- Orobus pluckenetii Lapeyr., 1815
- Orobus prostratus Host, 1831
- Orobus pyrenaicus L., 1753
- Orobus tenuifolius Roth, 1782
- Orobus tuberosus L., 1753

2.2 Externa länkar

- Den virtuella floran Gökärt
- Gökmat i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- International Legume Database & Information Service
- Wikimedia Commons har media som rör Gökärt.

Humleblomster

Humleblomster (*Geum rivale*) är en flerårig ört i familjen rosväxter som är hemmahörande i norra halvklotets tempererade områden. Den förekommer i hela Norden, även i de högre fjällregionerna. Den växer på ängar med fuktig mark och den söker inte skugga.

Blomfodret har en klocklik form och sammetsliknande hårighet. Blomfärgen är purpurbrun och blomningen börjar i maj. Jordstammen är en pelar-jordstam. Den tillväxer nämligen ständigt i sin övre ända med ett ovanjordiskt skott, en bladrosett, och kommer därigenom att så småningom höja sig ur jorden. Från rosettens bladvinklar kommer följande år de blommande stjälkarna fram som sidobildningar. I toppen kommer återigen ett nytt bladskott för det året. Liksom andra arter i nejlikrotsläktet övervintrar rosettbladen gröna. De är då så hårt tryckta till marken, att om växten dras upp ur jorden så böjer de sig nedåt utmed jordstammen.

Humleblomster pollineras av humlor.

3.1 Varieteter

Det finns några varieteter av humleblomster:

Stort humleblomster (*G. rivale* var. *subalpinum* (Neuman) Selander), har djupare tandade blad än vanligt humleblomster (*Geum rivale* var. *rivale*).

Vitblommande plantor har kallats *G.rivale* f. *virescens* Lilja.

3.2 Hybrider

Det förekommer hybrider med nejlikrot (*G. urbanum*). Dessa har fått namnet *Geum* × *intermedium* Ehrh., 1791. Andra hybrider är:

- Geum \times aurantiacum Fr. G. aleppicum \times G. rivale
- Geum × pratense Pau, 1887 G. rivale × G. sylvaticum
- Geum × pulchrum Fernald G. macrophyllum × G. rivale

- Geum × sudeticum Tausch, 1823 G. montanum × G. rivale
- Geum × thomasianum Ser., 1824 G. rivale × G.pyrenaicum

3.3 Synonymer

- Bernoullia nutans (Crantz) Rafinesque, 1840
- Bernoullia rivale (L.) Neck., 1790
- Caryophyllata nutans (Crantz) Lamarck
- Caryophyllata nutans (Crantz) Moench, 1794
- Geum hybridum Wulfen ex Jacq., 1782
- Geum nutans Crantz, 1769 nom. illeg.
- Geum pallidum Fischer & Meyer, 1845
- Geum rivale ssp. eurivale A.Löve & D.Löve, 1948
- Geum rivale ssp. islandicum Á. & D. Löve, 1961
- Geum rivale var. luxurians Tratt., 1823
- Geum rivale f. virescens Lilja

3.4 Externa länkar

- Den virtuella floran Humleblomster
- Humleblomster Vilda blommor i Sverige
- Humleblomster i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör Humleblomster.

Violsläktet

Violsläktet (*Viola*)^{[1][2]} är ett släkte i familjen violväxter.^[1] Det finns mellan 400 och 500 violarter runt om i världen. De växer ofta i fuktiga och halvskuggiga lägen. De flesta violer är fleråriga örter, men det finns även några ettåriga samt några små buskar.

Vanligen har violer hjärtformade blad och asymmetriska blommor med fyra uppåtriktade kronblad, två på varje sida, och ett bredare som är nedåtriktat. Olika arter kan ofta skiljas åt genom kronbladens form. Många arter har violetta blommor, som släktnamnet antyder, men det finns även arter med blå, gula, och vita blommor. Tvåfärgade blommor förekommer, ofta blå och gula.

Violer kan användas som dekoration i sallader eller kanderas och användas till desserter. Tablettasken viol är en gammal och fortfarande existerande godissort. Även späda blad är ätbara. Blommor, blad och rötter innehåller Aoch C-vitaminer.

4.1 Dottertaxa till Violsläktet, i alfabetisk ordning^[1]

- Viola abulensis
- Viola abyssinica
- Viola acanthophylla
- Viola accrescens
- Viola acrocerauniensis
- Viola acuminata
- Viola acutifolia
- Viola adenothrix
- Viola adulterina
- Viola adunca
- Viola aethnensis
- Viola aetolica
- Viola affinis

- Viola aizoon
- Viola ajtayana
- Viola alaica
- Viola alba
- Viola albida
- Viola albiensis
- Viola albimaritima
- Viola albovii
- Viola alexandrowiana
- Viola alexejana
- Viola aliceae
- Viola allchariensis
- Viola alliariifolia
- Viola allochroa
- Viola alpigena
- Viola alpina
- Viola altaica
- Viola amamiana
- Viola ambigua
- Viola anagae
- Viola anceps
- Viola angkae
- Viola angustifolia
- Viola annamensis
- Viola appalachiensis
- Viola araucaniae
- Viola arborescens
- Viola arcuata

- Viola argenteria
- Viola argentina
- Viola arguta
- Viola arophila
- Viola arsenica
- Viola arvensis
- Viola athois
- Viola atropurpurea
- Viola aurantiaca
- Viola aurata
- Viola aurea
- Viola auricolor
- Viola auriculata
- Viola austrosinensis
- Viola awagatakensis
- Viola babiogorensis
- Viola babunensis
- Viola bachtschisaraensis
- Viola badensis
- Viola bakeri
- Viola balansae
- Viola balcanica
- Viola balearica
- Viola baltica
- Viola bangiana
- Viola bangii
- Viola banksii
- Viola barroetana
- Viola basilensis
- Viola batava
- Viola beamanii
- Viola beckeriana
- Viola beckiana
- Viola beckwithii
- Viola beebyi
- Viola berggrenii

- Viola bernardii
- Viola bernoulliana
- Viola bertolonii
- Viola bessarabica
- Viola bethkeana
- Viola bethkei
- Viola betonicifolia
- Viola bezdelevae
- Viola bhutanica
- Viola bicolor
- Viola biflora
- Viola binayensis
- Viola bissellii
- Viola bissetii
- Viola blanda
- Viola blandiformis
- Viola blaxlandiae
- Viola bocquetiana
- Viola bohemica
- Viola boissieuana
- Viola boliviana
- Viola bornmuelleri
- Viola borsodiensis
- Viola borussica
- Viola brachypetala
- Viola brachyphylla
- Viola brandisii
- Viola brauniae
- Viola braunii
- Viola brevicornis
- Viola brevistipulata
- Viola bridgesii
- Viola brittoniana
- Viola bubanii
- Viola buchtienii
- Viola bulbosa

- Viola bulgarica
- Viola burnatii
- Viola bustillosia
- Viola cadevallii
- Viola calcarata
- Viola calchaquiensis
- Viola calcicola
- Viola calderensis
- Viola caleyana
- Viola californica
- Viola cameleo
- Viola canadensis
- Viola canescens
- Viola canina
- Viola caninaeformis
- Viola canninefas
- Viola canobarbata
- Viola capillaris
- Viola carinthiaca
- Viola carpatica
- Viola castillensis
- Viola castillonii
- Viola caucasica
- Viola cazorlensis
- Viola cebennensis
- Viola celinae
- Viola cenisia
- Viola cephalonica
- Viola cerasifolia
- Viola chaerophylloides
- Viola chamaedrys
- Viola chamissoniana
- Viola champlainensis
- Viola changii
- Viola charlestonensis
- Viola chassanica

- Viola cheiranthifolia
- Viola chejuensis
- Viola chelmea
- Viola chenevardii
- Viola chiapasiensis
- Viola chrysantha
- Viola cilicica
- Viola cinerea
- Viola clauseniana
- Viola cleistogamoides
- Viola cluniensis
- Viola cochranei
- Viola collina
- Viola colliniformis
- Viola columnaris
- Viola commersonii
- Viola comollia
- Viola concordifolia
- Viola confertifolia
- Viola congesta
- Viola conjugens
- Viola consobrina
- Viola consocia
- Viola cooperrideri
- Viola coquoziana
- Viola cordifolia
- Viola cornuta
- Viola coronifera
- Viola corralensis
- Viola corsica
- Viola cotyledon
- Viola cracoviensis
- Viola crassa
- Viola crassifolia
- Viola crassiuscula
- Viola crinita

- Viola cryana
- Viola cuatrecasasii
- Viola cucullata
- Viola cuicochensis
- Viola culminis
- Viola cumingii
- Viola cuneata
- Viola cunninghamii
- Viola curicoensis
- Viola curnowi
- Viola curvistylis
- Viola cuspidifolia
- Viola cyathiformis
- Viola czemalensis
- Viola dacica
- Viola dactyloides
- Viola dalatensis
- Viola dasyphylla
- Viola davidii
- Viola davisii
- Viola decipiens
- Viola declinata
- Viola decumbens
- Viola delavayi
- Viola delphinantha
- Viola demetria
- Viola desetangsii
- Viola diamantiaca
- Viola dichroa
- Viola diffusa
- Viola digenea
- Viola dimorphophylla
- Viola dirimliensis
- Viola dirphya
- Viola disiuncta
- Viola dissecta

- Viola dissita
- Viola diversifolia
- Viola doerfleri
- Viola doii
- Viola dolichocentra
- Viola dombeyana
- Viola domeykoana
- Viola domingensis
- Viola donetzkiensis
- Viola douglasii
- Viola dubia
- Viola dubyana
- Viola duclouxii
- Viola dukadjinica
- Viola dyris
- Viola eamesii
- Viola eclipes
- Viola ecuadorensis
- Viola egglestonii
- Viola eichenfeldii
- Viola eizanensis
- Viola eizasieboldii
- Viola ekstroemiana
- Viola elatior
- Viola elegantula
- Viola eminens
- Viola eminii
- Viola epipsila
- Viola epirota
- Viola ermenekensis
- Viola escarapela
- Viola esculenta
- Viola etrusca
- Viola eugeniae
- Viola evae
- Viola exigua

- Viola eximia
- Viola exsul
- Viola faurieana
- Viola fedtschenkoana
- Viola ferrarinii
- Viola filicaulis
- Viola filicetorum
- Viola fischeri
- Viola fissifolia
- Viola flagelliformis
- Viola flavicans
- Viola flettii
- Viola flos-evae
- Viola flos-idae
- Viola fluehmannii
- Viola formosana
- Viola forrestiana
- Viola forskaalii
- Viola fragrans
- Viola frank-smithii
- Viola friderici
- Viola frigida
- Viola frondosa
- Viola fruticosa
- Viola fujisanensis
- Viola funesta
- Viola fuscifolia
- Viola fuscoviolacea
- Viola galeanaensis
- Viola gan-chouenensis
- Viola ganeschinii
- Viola germainii
- Viola gerstlaueri
- Viola glabella
- Viola glabrescens
- Viola glacialis

- Viola glandularis
- Viola glechomoides
- Viola gloggnitzensis
- Viola gmeliniana
- Viola godlewskii
- Viola godoyae
- Viola gotlandica
- Viola gracilis
- Viola gracillima
- Viola grahamii
- Viola grandisepala
- Viola granitica
- Viola granulosa
- Viola grayi
- Viola greatrexii
- Viola greenmanii
- Viola gremblichii
- Viola grisebachiana
- Viola grubovii
- Viola grypoceras
- Viola guadalupensis
- Viola guangzhouensis
- Viola guatemalensis
- Viola guitteanae
- Viola hallieri
- Viola hallii
- Viola hamiltoniana
- Viola hancockii
- Viola hastata
- Viola hederacea
- Viola hediniana
- Viola heldreichiana
- Viola helenae
- Viola helvetica
- Viola hemsleyana
- Viola henryi

- Viola heterantha
- Viola heterophylla
- Viola hieronymi
- Viola hillii
- Viola hirsutula
- Viola hirta
- Viola hirtaeformis
- Viola hirtipes
- Viola hispida
- Viola hissarica
- Viola hiyamae
- Viola hollickii
- Viola holsatica
- Viola hondoensis
- Viola hookeriana
- Viola hortorum
- Viola hossei
- Viola howellii
- Viola huesoensis
- Viola huidobrii
- Viola hultenii
- Viola humilis
- Viola hunanensis
- Viola hungarica
- Viola hymettia
- Viola hyperborea
- Viola hyrcanica
- Viola ibukiana
- Viola ignobilis
- Viola igoschinae
- Viola improcera
- Viola improvisa
- Viola incissecta
- Viola inconspicua
- Viola indica
- Viola insessa

- Viola insignis
- Viola insolita
- Viola irinae
- Viola isaurica
- Viola iselensis
- Viola iwagawae
- Viola ivonis
- Viola jaborneggii
- Viola jaccardii
- Viola jagellonica
- Viola jalapaensis
- Viola jangiensis
- Viola japonica
- Viola jaubertiana
- Viola javanica
- Viola jeniseensis
- Viola jinggangshanensis
- Viola jizushanensis
- Viola joergensenii
- Viola johnstonii
- Viola jooi
- Viola jordanii
- Viola juzepczukii
- Viola kalbreyeri
- Viola kalksburgensis
- Viola kamibayashii
- Viola kapsanensis
- Viola karakalensis
- Viola karakulensis
- Viola karlreicheana
- Viola kauaensis
- Viola keiskei
- Viola kermesina
- Viola kerneri
- Viola keterocarpa
- Viola kiangsiensis

- Viola kisoana
- Viola kitamiana
- Viola kizildaghensis
- Viola kjellbergii
- Viola koehleri
- Viola koritnicensis
- Viola kosanensis
- Viola kosaninii
- Viola kozo-poljanskii
- Viola krascheninnikoviorum
- Viola kunawarensis
- Viola kupcokiana
- Viola kupfferiana
- Viola kupffieri
- Viola kusanoana
- Viola kusnezowiana
- Viola labradorica
- Viola lacaitaeana
- Viola lacmonica
- Viola lactea
- Viola lactiflora
- Viola lainzii
- Viola lanaiensis
- Viola lanceolata
- Viola langeana
- Viola langloisii
- Viola langsdorfii
- Viola lanifera
- Viola laricicola
- Viola latistipula
- Viola lavrenkoana
- Viola lehmannii
- Viola leucopetala
- Viola leunisii
- Viola leyboldiana
- Viola libanotica

- Viola lii
- Viola lilliputana
- Viola lilloana
- Viola limbarae
- Viola lithion
- Viola livonica
- Viola llullaillacoensis
- Viola lobata
- Viola lovelliana
- Viola lucens
- Viola luciae
- Viola luganensis
- Viola lutea
- Viola lyallii
- Viola macedonica
- Viola macloskeyi
- Viola macroceras
- Viola maculata
- Viola magellanica
- Viola magellensis
- Viola magna
- Viola magnifica
- Viola majchurensis
- Viola malteana
- Viola malvesini
- Viola mandonii
- Viola mandshurica
- Viola mantziana
- Viola maoershanensis
- Viola marcetii
- Viola marihelenae
- Viola markensteinensis
- Viola markgrafii
- Viola maroccana
- Viola martii
- Viola martinii

- Viola matczkasensis
- Viola mauritii
- Viola maviensis
- Viola maximowicziana
- Viola maymanica
- Viola mearnsii
- Viola medelii
- Viola megapolitana
- Viola melissifolia
- Viola membranacea
- Viola menitzkii
- Viola mercurii
- Viola merkensteiniensis
- Viola merrilliana
- Viola merxmuelleri
- Viola metajaponica
- Viola meyeriana
- Viola micranthella
- Viola microcentra
- Viola mielnicensis
- Viola milanae
- Viola minuta
- Viola minutiflora
- Viola mira
- Viola mirabiliformis
- Viola mirabilis
- Viola missouriensis
- Viola mistura
- Viola modesta
- Viola modestula
- Viola mollicula
- Viola mollis
- Viola monbeigii
- Viola mongolica
- Viola montagnei
- Viola moupinensis

- Viola mucronulifera
- Viola muehldorfii
- Viola mulfordiae
- Viola muliensis
- Viola munbyana
- Viola munozensis
- Viola murbecki
- Viola muscoides
- Viola nagasawai
- Viola najadum
- Viola nanlingensis
- Viola nannae
- Viola nannei
- Viola nantouensis
- Viola napae
- Viola nassauvioides
- Viola nataliae
- Viola nebrodensis
- Viola neglectiformis
- Viola neilreichiana
- Viola neilreichii
- Viola nemenyiana
- Viola nephrophylla
- Viola neumanniana
- Viola niederleinii
- Viola nitida
- Viola nobilis
- Viola notabilis
- Viola novae-angliae
- Viola nubigena
- Viola nuda
- Viola nuevo-leonensis
- Viola nummulariifolia
- Viola nuttallii
- Viola oahuensis
- Viola oblonga

- Viola obtusa
- Viola obtusoacuminata
- Viola obtusogrypoceras
- Viola occulta
- Viola ocellata
- Viola odontocalycina
- Viola odorata
- Viola oenensis
- Viola oenipontana
- Viola ogawae
- Viola okuharae
- Viola oldhamiana
- Viola oligoceps
- Viola orbelica
- Viola orbiculata
- Viola orbignyana
- Viola orientalis
- Viola orphanidis
- Viola orthoceras
- Viola ovalleana
- Viola ovatooblonga
- Viola oxyodontis
- Viola pacheri
- Viola pachyrrhiza
- Viola pacifica
- Viola painteri
- Viola palatina
- Viola pallascaensis
- Viola palmata
- Viola palmensis
- Viola palustris
- Viola papuana
- Viola paradoxa
- Viola parnonia
- Viola parvula
- Viola pascua

- Viola patrinii
- Viola paxiana
- Viola pedata
- Viola pedatifida
- Viola pedunculata
- Viola pentadactyla
- Viola pentelica
- Viola perinensis
- Viola permixta
- Viola perreniformis
- Viola persicifolia
- Viola petelotii
- Viola peterfii
- Viola phalacrocarpa
- Viola philippiana
- Viola philippica
- Viola philippii
- Viola phitosiana
- Viola pilosa
- Viola pinetorum
- Viola pinnata
- Viola placida
- Viola plantaginea
- Viola poetica
- Viola poltavensis
- Viola polycephala
- Viola polyodonta
- Viola polypoda
- Viola polysecta
- Viola popovae
- Viola populifolia
- Viola portalesia
- Viola porteriana
- Viola portulacea
- Viola praemorsa
- Viola praesignis

- Viola prenja
- Viola preywischiana
- Viola primorskajensis
- Viola primulifolia
- Viola principis
- Viola prionantha
- Viola producta
- Viola prunellifolia
- Viola pseudogracilis
- Viola pseudograeca
- Viola pseudomakinoi
- Viola pseudomirabilis
- Viola pseudosilvatica
- Viola pseudovulcanica
- Viola psychodes
- Viola pubescens
- Viola pulvinata
- Viola pumila
- Viola purpurea
- Viola pusilla
- Viola pusillima
- Viola pygmaea
- Viola pynzarii
- Viola pyrenaica
- Viola raddeana
- Viola radians
- Viola ramosiana
- Viola rauliniana
- Viola raunsiensis
- Viola rausii
- Viola ravida
- Viola redacta
- Viola regeliana
- Viola reichei
- Viola reichenbachiana
- Viola renifolia

- Viola replicata
- Viola reschetnikovae
- Viola reticulata
- Viola rhaetica
- Viola rheophila
- Viola rhodopeia
- Viola rhombifolia
- Viola riloensis
- Viola riviniana
- Viola robinsoniana
- Viola roccabrunensis
- Viola rodriguezii
- Viola roigii
- Viola rossii
- Viola rossowiana
- Viola rostrata
- Viola rosulata
- Viola rotundifolia
- Viola rubella
- Viola rudolfii
- Viola rudolphii
- Viola rugosa
- Viola rupestriformis
- Viola rupestris
- Viola rupicola
- Viola ruppii
- Viola ruprechtiana
- Viola ryoniae
- Viola saccata
- Viola sacchalinensis
- Viola sacculus
- Viola sagittata
- Viola salvatoriana
- Viola samothracica
- Viola sandrasea
- Viola sanensis

- Viola santiagoensis
- Viola sardagnae
- Viola savatieri
- Viola saxatilis
- Viola saxifraga
- Viola scabra
- Viola scandens
- Viola schachimardanica
- Viola schariensis
- Viola schauloi
- Viola schensiensis
- Viola schlarlockii
- Viola schmalhauseni
- Viola schneideri
- Viola schoenachii
- Viola scorpiuroides
- Viola sedunensis
- Viola segniensis
- Viola seleriana
- Viola selkirkii
- Viola sempervirens
- Viola sempervivum
- Viola sennenii
- Viola senzanensis
- Viola seoulensis
- Viola septemloba
- Viola septentrionalis
- Viola serpens
- Viola serpyllifolia
- Viola serresiana
- Viola sfikasiana
- Viola sheltonii
- Viola shikokiana
- Viola shinchikuensis
- Viola sieboldii
- Viola sieheana

- Viola sikkimensis
- Viola silana
- Viola silicestris
- Viola singularis
- Viola sintenisii
- Viola skanderbegii
- Viola skottsbergiana
- Viola slavinii
- Viola slesvicensis
- Viola sokalensis
- Viola somchetica
- Viola sororia
- Viola spathulata
- Viola speciosa
- Viola spegazzinii
- Viola sphaerocarpa
- Viola spuria
- Viola steinbachii
- Viola stewardiana
- Viola stipularis
- Viola stojanovii
- Viola stoloniflora
- Viola striata
- Viola striis-notata
- Viola stuebelii
- Viola suaveolens
- Viola suaviflora
- Viola suavis
- Viola subaffinis
- Viola subandina
- Viola subatlantica
- Viola subcollina
- Viola subdimidiata
- Viola subglabrata
- Viola subhirta
- Viola sublanceolata

- Viola subodorata
- Viola sukaczewii
- Viola sumatrana
- Viola szetschwanensis
- Viola takahashii
- Viola talmensis
- Viola taltalensis
- Viola tanaitica
- Viola taradakensis
- Viola tarbagataica
- Viola tashiroi
- Viola tectiflora
- Viola tenuicornis
- Viola tenuis
- Viola tenuissima
- Viola teplouchovii
- Viola teshioensis
- Viola tessinensis
- Viola texidoris
- Viola tezensis
- Viola thasia
- Viola thibaudieri
- Viola thomasiana
- Viola thomsonii
- Viola thymifolia
- Viola tichomirovii
- Viola tigirekica
- Viola tineorum
- Viola tiroliensis
- Viola tokubuchiana
- Viola tomentosa
- Viola tonkinensis
- Viola tourbillonensis
- Viola triangulifolia
- Viola trichopetala
- Viola tricolor

- Viola tridentata
- Viola triflabellata
- Viola triloba
- Viola trinervata
- Viola trinitatis
- Viola tripartita
- Viola tristicha
- Viola truncata
- Viola tucumanensis
- Viola turkestanica
- Viola tuvinica
- Viola tzvelevii
- Viola ucriana
- Viola uechtritziana
- Viola uliginosa
- Viola ulleungdoensis
- Viola umbraticola
- Viola umbrosa
- Viola uniflora
- Viola unwinii
- Viola urophylla
- Viola utahensis
- Viola utchinensis
- Viola vadimii
- Viola vadutiensis
- Viola vaginata
- Viola wailenalenae
- Viola valderia
- Viola valentiana
- Viola vallenarensis
- Viola wallichiana
- Viola vallicola
- Viola walteri
- Viola wansanensis
- Viola variegata
- Viola vaudensis

- Viola weberbaueri
- Viola websteri
- Viola weibelii
- Viola weinharti
- Viola werdermannii
- Viola veronicifolia
- Viola vespertina
- Viola viarum
- Viola viatkensis
- Viola wiedemannii
- Viola wiesbaurii
- Viola vilaensis
- Viola wilczekiana
- Viola wilhelmii
- Viola villaquensis
- Viola willkommii
- Viola villosa
- Viola vilnaensis
- Viola vindobonensis
- Viola violacea
- Viola wittrockiana
- Viola volcanica
- Viola voliotisii
- Viola woosanensis
- Viola vorarlbergensis
- Viola woroschilovii
- Viola vourinensis
- Viola wrightiana
- Viola wujekii
- Viola yamatsutai
- Viola yazawana
- Viola yedoensis
- Viola yezoensis
- Viola yildirimlii
- Viola yunnanensis
- Viola yunnanfuensis

- Viola yurii
- Viola yuzufelensis
- Viola zapalowiczii
- Viola zophodes
- Viola zoysii

4.2 Se även

 Wikimedia Commons har media som rör Violsläktet.

4.3 Källor

- [1] Roskov Y., Kunze T., Orrell T., Abucay L., Paglinawan L., Culham A., Bailly N., Kirk P., Bourgoin T., Baillargeon G., Decock W., De Wever A., Didžiulis V. (ed) (29 april 2014). "Species 2000 & ITIS Catalogue of Life: 2014 Annual Checklist.". Species 2000: Reading, UK. http://www.catalogueoflife.org/annual-checklist/2014/browse/tree/id/17266722. Läst 26 maj 2014.
- [2] Sveriges lantbruksuniversitet 2012-. Viola L. Violsläktet från Svensk Kulturväxtdatabas (SKUD). Läst: 6 augusti 2015

4.4 Externa länkar

- Wikimedia Commons har media som rör Violsläktet.
 - Wikispecies har information om Violsläktet.

Örnbräken

Örnbräken (Pteridium aquilinum) tillhör ormbunksväxterna.

5.1 Beskrivning

Örnbräken bildar mer eller mindre täta bestånd av enstaka stående blad, som har styvt och upprätt skaft och 3-dubbelt parbladig skiva. Redan då ljungen blommar, börjar örnbräken gulna och står under hösten med livligt rödgul färg för att vissna ned innan vintern kommer. Bladens enstaka växtsätt beror på jordstammens långsträckta ledstycken. Namnet "örnbräken" kommer av att man, om man skär av stjälkbasen något på sned, kan se ledningssträngarna bilda en figur med viss likhet med en heraldisk dubbelörn.

Från andra ormbunkar avviker *Pteridium* genom att sporgömmena sitter utmed bladflikarnas kant, och att indusiet bildas av själva bladkanten, som är tillbakavikt över sporgömmena.

Örnbräken besitter ett ganska omfattande kemiskt självförsvar, med till exempel tanniner, fenoler och cyanidfrisläppande glykosider. Växten innehåller även två cancerogener.^[1]

5.2 Utbredning

Örnbräken är vanlig på många håll i världen. I Skandinaviens södra och mellersta skogsområden finns den allmänt i torra marker, även på platser, där skog förut funnits. I betesvall betraktas den som ogräs, och bekämpas genom ryckning. Eftersom roten tränger djupt ned krävs ett stadigt tvåhandsgrepp om skaftet, varpå ryckning sker rakt upp.

Utbredningskartor (Från *Den virtuella floran*):

- Norden
- Norra halvklotet

Sporgömmena (Klicka på bilden för förstoring)

5.3 Användning

Örnbräken har i äldre tider som torkad använts till stoppning i madrasser, till strö, till eldning med mera och även som maskdödande medel. Växten är otjänlig som djurfoder, och kan orsaka förgiftning hos kor och hästar.

I USA bryggs öl på rötterna, *root beer* . (Även andra växters rötter används för bryggning av root beer.)

5.4 Synonymer

Eupteris aquilina (Linné) Newman Pteris aquilina Linné

5.5 Alternativa vardagliga namn

• Bräken

18

- Slokörnbräken (Underart)
- Taigaörnbräken (Underart) (Se taiga.)

5.6 Externa länkar

- Den virtuella floran
- Örnbräken i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör Örnbräken.

5.7 Referenser

[1] Christopher N. Page. Ecological strategies in fern evolution: a neopteridological overview. Review of Palaeobotany and Palynology. 119(1-2). 1^-33. 2002.

Midsommarblomster

Skogsnäva eller **midsommarblomster** (*Geranium sylvaticum*) är en flerårig ört inom släktet nävor och familjen näveväxter. Den kan bli drygt en halv meter hög och har oftast violetta blommor. Artens namn kommer av att den ofta blommar som rikligast omkring midsommar. Dess vetenskapliga artepitet, *sylvaticum*, har betydelsen växande i skog.

6.1 Beskrivning

Midsommarblomster blir drygt en halv meter hög och har en dunhårig och upptill grenig stjälk. Den har en jordstam som är drygt en decimeter lång. Bladen är djupt handflikiga med ganska breda och kortspetsade flikar. Blomningen pågår vanligen från juni till juli, vanligtvis med violetta blommor, även om det inte är ovanligt med vita blommor i norra Sverige. Blommorna har fem kronblad och är ganska stora, upp till drygt fyra centimeter i diameter, och sitter två och två i stora knippen. En underart till midsommarblomster är alpnäva (subsp. *rivularis*) som är vitblommig men saknar körtelhår på blomskaften. Ängsnäva är väldigt lik midsommarblomster men den har böjda blomoch fruktskaft.

Carl von Linné skrev om midsommarblomster:

6.2 Utbredning

Midsommarblomster är ganska vanlig i Norden och återfinns vanligtvis i skogstrakter från norr till söder i hela Sverige. I fjälltrakterna växer den ofta i ängsbjörkskogar och på högörtsängar.

6.3 Synonymer

Det äldre folkliga namnet på Midsommarblomster är *skogsnäva*. I Dalsland kallas den *Abrahamsros* eller *Abramsros* och i Lappland för *Gibbergräs*. I Dalarna kallades den bland annat Olskopsblommor och Skullhansblommor. Ett äldre namn på midsommarblomstret som förekommit i botanisk litteratur är *Storknäbb*. Från 1800-

talet finns de två namnen *Skogsnäbb* och *Skogsnäfört* angivna.

subsp. sylvaticum

- Geranium alpestre Schur nom. illeg.
- Geranium angulatum Curtis
- Geranium batrachioides Cav.
- Geranium fastigiatum Gliem. ex Bab.
- Geranium minimum Picard nom. illeg.
- Geranium venosum Pers. nom. illeg.

subsp. *lemanianum* Briq. subsp. *rivulare* (Vill.) Rouy

Geranium rivulare Vill. Geranium aconitifolium L'Hér.

6.4 Referenser

• Den virtuella floran - midsommarblomster

6.5 Externa länkar

- Skogsnäva i Carl Lindman, Bilder ur Nordens flora (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Midsommarblomster Vilda blommor i Sverige
- Wikimedia Commons har media som rör Midsommarblomster.

Kabbleka

Kabbleka, (*Caltha palustris*) även **Kabbeleka**, är en växt 7.5 med gula blommor

7.1 Beskrivning

Blommorna utgörs av fem fria foderblad. Kronblad saknas. Det finns även en rent vit varietet, *Caltha Alba*. Honungsavsöndringen är inte bunden vid hyllebladen eller ståndarna, utan det är pistillerna, som i en liten grop på vardera sidan av fruktämnet har de sockeralstrande körtlarna. Blomman har en svag doft som påminner om kautschuk. Bladen är hjärtformade och glansigt mörkgröna. Frukterna är flerfröiga fröhus, vart och ett bildat av ett enda fruktblad. De liknar ärtväxternas baljor.

7.2 Biotop

Kabblekan är allmän vid kärr, diken och på sanka stränder där dess saftigt gröna, grova och något klumpiga örtstånd hastigt skjuter upp från de övervintrande skotten och hinner blomma redan i maj.

7.3 Habitat

Kabbleka finns vitt spridd över tempererade och boreala områden i hela norra halvklotet, även högt upp i fjällen.

I vissa områden har underarter utvecklats, såsom:

- C. fistabulosa i Japan
- C. membranacea i östligaste Asien
- Liten kabbleka, C. radicans (T C Frost) i fjälltrakter
- Flera andra varianter på sydsidan av Alperna

7.4 Användning

Förr åts blomknopparna som kapris med salt och ättika, men det är inte att rekommendera då de, liksom hela växten i övrigt, är svagt giftiga.

7.5 Etymologi

- Palustris kommer av latin palus = kärr. Med palustris menas "växande i kärr".
- Radicans kommer av latin radix = rot. Med radicans menas "bildar rötter".

7.6 Bygdemål

7.7 Skröna

Ibland hör man sägas att kabblekan framkallar vårtor, men det finns inga bevis för att så skulle vara fallet. Troligen är det en skröna som spridits för att avskräcka barn från lek vid vatten. Däremot kan kabbeleka, liksom många andra smörblommeväxter, ge eksem. [6]. (Se tiggarranunkel).

7.8 Bildgalleri

- Kabbleka
- Mogna frukter och frön
- Kabbleka trivs vid vatten. Några av blommorna har större antal kronblad än de vanliga 5.
- På gynnsam mark kan kabbleka bilda stora mattor.
- Varianten barthei.

7.9 Referenser

- [1] SAOB 1935
- [2] Carl Lindman: Bilder ur Nordens flora, Tavla 174 Wahlström & Widstrand, Stockholm 1917–1926
- [3] Johan Ernst Rietz: Svenskt dialektlexikon, sida 221, Gleerups, Lund 1862–1867, faksimilutgåva Malmö 1962
- [4] Johan Ernst Rietz: Svenskt dialektlexikon, sida 303, Gleerups, Lund 1862–1867, faksimilutgåva Malmö 1962

7.10. EXTERNA LÄNKAR 21

[5] Arne Anderberg och Anna-Lena Anderberg: *Den virtuella floran*, Naturhistoriska riksmuseet 1997 Här finns även utbredningskartor

[6] Wigander, Millan (1976). Farliga växter. Stockholm: Almqvist & Wiksell Förlag. Sid. 75. ISBN 91-20-04445-3

7.10 Externa länkar

- Kabbleka Vilda blommor i Sverige
- Wikimedia Commons har media som rör Kabbleka.

Glasbjörk

Glasbjörk (*Betula pubescens*) är en art av björk som kan bli upp till 25 meter hög. Den växer i Europa, Kaukasus och Sibirien. Glasbjörken har en smal, oval krona samt tunn och ofta glansig bark.^[1] Glasbjörken är en av tre björkarter som växer i Sverige. De två andra är vårtbjörk och dvärgbjörk.^[2]

8.1 Utbredning

Glasbjörken är vanlig i hela norra Europa, norra Asien och även Grönland. De subarktiska populationerna består av små, förvridna träd. Den utmärker sig bland annat genom att vara det enda träd som växer på Grönland, där de högsta individerna är 6 meter höga.

Fjällbjörk (*Betula pubescens tortuosa*) är en variant av glasbjörken som utvecklats i fjällmiljön, utan att anses som egen art.

8.2 Växtsätt

Glasbjörken kan skiljas från den närbesläktade vårtbjörken (*Betula pendula*) genom att den har släta hårbeklädda skott (vårtbjörken har hårlösa skott med vårtor) och genom att dess bark (näver) är vitare och slätare. Det finns också skillnader i kromosomstruktur. Glasbjörken har fyrfaldig kromosom-uppsättning (att jämföra med vårtbjörkens normala dubbla kromosomuppsättning).

Glasbjörk är vanligare på våt, svagt dränerad, mark som till exempel lerjordar och vid torvmossar, medan vårtbjörken trivs bättre på torr, sandig jord.

Den blir oftast mindre än 20 meter hög och dess kvistar hänger inte och dinglar från grenarna fullt så mycket som vårtbjörkens. Den blir sällan så gammal som 100 år.

Medan vårtbjörken är den enda björken som utsätts för masurbildningar, är glasbjörken den enda björken som utsätts för det svampangrepp som leder till så kallade *häxkvastar*. De ser ut som hängande fågelbon, men är i själva verket kvistar som växer ohejdat och oregelbundet till en boll.

8.3 Användning

Glasbjörk och vårtbjörk har i huvudsak samma användningsområden. Se Björksläktet.

Glasbjörk anses normalt lättare att bearbeta än vårtbjörk och har därför i första hand använts till svarveri- och snideriarbeten inom träslöjd och möbeltillverkning. Glasbjörk är den enda björksort vid sidan av vårtbjörk, som kan få masurknölar (vrilar).

Glasbjörk har ersatt oxel som det vanligaste träslaget vid tillverkning av meterstockar.

Bladen användes förr mot skörbjugg på grund av den höga c-vitaminhalten^[1].

8.4 Övrigt

Linné ansåg att glasbjörk och vårtbjörk var en och samma art, som han kallade *Betula alba*, ett numera förkastat namn.

Om namnet glasbjörk verkligen kommer från att ljudet av att klyva veden liknar glasklirr, kanske mest är en gammal skogsmans betraktelse. [källa behövs]

Synonyma namn: lundbjörk, ängsbjörk; vanlig glasbjörk, kärrbjörk (ssp. pubescens); fjällbjörk (ssp. czerepanovii).

8.5 Se även

- Björk
- Dvärgbjörk
- Fjällbjörk
- Vårtbjörk och dess variant Ornäsbjörk
- Björklöv
- Björksocker
- Fasces

8.7. EXTERNA LÄNKAR 23

8.6 Referenser

8.6.1 Noter

[1] "Glasbjörk". Nationalencyklopedin. http://www.ne. se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/glasbjörk. Läst 27 augusti 2015.

[2] Öhman, Annsofie. "Björken". Sydved. https://www.sydved.se/skogsagarliv/djur-och-natur/vara-trad/bjorken. Läst 27 augusti 2015.

8.7 Externa länkar

- Den Virtuella Floran
- Björk i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Träcentrum, Träslagsinformation
- Wikimedia Commons har media som rör Glasbjörk.

Ormbär

Ormbär (*Paris quadrifolia*) är en ört som är ganska olik alla andra växter i Sverige.

Den har brett elliptiska blad, som alla (normalt 4, sällan 5–7), är samlade i en krans högt uppe på stjälken, ett kort stycke nedanför den ensamma, toppställda blomman, och blombladskransarna är alltid fyrtaliga. Man kan inte riktigt urskilja foderblad och kronblad i blommorna. Men kalkbladen är långa och smala, de fyra inre (övre) är trådsmala, och alla något vridna i en rotationsriktning och till färgen gulgröna. Ståndarknapparna är vridna i samma riktning och är till färgen gulgröna. De är utdragna till långa sylar. Pistillen är svartbrun. Bäret är gråblått. Barn kan tro att det är blåbär. Växten innehåller irriterande ämnen, som kan ge magbesvär. [1] Rena förgiftningar är ovanliga, men om fler än fem bär förtärts bör Giftinformationscentralen kontaktas för råd.

Ormbärsörten kan förefalla dyster och paradoxal i jämförelse med de vackra blommorna i den närbesläktade familjen liljeväxter. De täta bestånden inne i lundens mörkare skrymseln gav förr i tiden vidskepelsen åtskilligt att tala om. Knappt kan man, skrev en författare, förmå en man av allmogen att ta denna avskydda växt i sin hand.

Trots att den är en utpräglad lundväxt i södra Skandinavien är denna art utbredd över hela Norden och på fjällen ända upp till trädgränsen.

9.1 Namngivning

9.1.1 Etymologi

Släktnamnet *Paris* kommer eventuellt av latinets *par* ("par", "likadan", "kompanjon") eller av prins Paris från Troja.^[2]

Artnamnet *quadrifolia* betyder "med fyra blad" och kommer av latinets *quattor* ("fyra") och *folium* ("blad", "löv").^[3]

9.1.2 Vetenskapliga synonymer

- Paris dahurica Fisch. ex Turcz.
- Paris obovata Ledeb.

- Paris pentaphylla Renault nom. nud.
- Paris quadrifolia var. angustiovata D. Z. Ma & H. L. Liu.
- Paris trifolia Renault nom. nud.

9.1.3 Äldre svenska namn

Arten har förutom "ormbär" också burit ett antal andra svenska trivialnamn:

- Bläcken (i Blekinge)
- Fyrling
- Hållbär (av att arten inom naturmedicinen ansetts kunna bota "håll" (mjälthugg). Den sägs även kunna användas mot ögonsjukdomar.
- Korsört (i Blekinge)^[4]
- Parört
- Soögon, solögon (av det att det ensamma bäret kan se ut som ögat på en so, alltså hona av gris)
- Trollbär, trollbärs-ört(stod tidigare som svenskt huvdnamn i stället för ormbär). [5]
- Vargbär (i Finland)

9.2 Referenser

- Wigander, Millan (1976). Farliga växter. Stockholm: Almqvist & Wiksell Förlag. Sid. 83. ISBN 91-20-04445-3
- [2] Odhner, Einar (1963). Växternas namn: deras betydelse och ursprung (ett). Stockholm: Bokförlaget Liber. Libris 728681
- [3] Anderberg, Anna-Lena (30 mars 2009). "Ormbär *Paris quadrifolia* L.". *Den virtuella floran*. Naturhistoriska riksmuseet. http://linnaeus.nrm.se/flora/mono/trillia/paris/pariqua.html. Läst 24 februari 2013.
- [4] En helt annan art, Senecio vulgaris, kallas också korsört.

9.3. EXTERNA LÄNKAR 25

[5] Palmstruch, Johan Wilhelm; Venus, Carl Wilhelm (1815).Svensk Botanik. "1" (två). Stockholm: Carl Delén. Libris 1415203

9.3 Externa länkar

- Den virtuella floran
- Ormbär i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör Ormbär.

Plansch ur Flora von Deutschland, Österreich und der Schweiz av professor Otto Wilhelm Thomé, Tyskland 1885.

Bergslok

Bergslok, *Melica nutans* (även kallat *slokgräs*), är ett flerårigt gräs med upp till 60 cm långa strån som växer i bland annat löv- och barrskog samt i skogsbryn. Stråna hänger med topparna. Den har en smal vippa med småaxen placerade på små vippgrenar och alla på samma sida. Det vetenskapliga artepitetet *nutans* betyder just "nickande", "svajande" (av *nutare* = luta), medan *Melica* betyder "bovete" på medeltidslatin.

10.1 Bergslok i Sverige

Bergsloken är vanligt förekommande i hela landet.

Melica nutans

10.2 Externa länkar

- Den virtuella floran Bergslok. Här finns utbredningskartor.
- Bergslok i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör
 Bergslok.

Vårfryle

Vårfryle (*Luzula pilosa*) är en tågväxt som blommar tidigt på våren. Den är lågväxt och har oansenliga små svartbruna blommor. Vårfryle växer i tuvor och blir omkring 2 decimeter hög. Den blommar i april-maj.

11.1 Externa länkar

- Den virtuella floran Vårfryle
- Vårfryle i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör Vårfryle.

Syren

För namnet Syrén, se Syrén. För färgen syren, se violett.

Syren eller **bondsyren** (*Syringa vulgaris*) art i familjen syrenväxter. Den är ursprunglig i sydöstra och östra Europa, men numera planterad och förvildad på många håll.

Syren är en lövfällande buske som blir relativt stor. Barken är skrovlig och gråaktig, som äldre flagnande. Bladen är motsatta, skaftade, spetsigt äggrunda, enkla och helbräddade, med hjärtlik bas. Blomställningar sitter i par i spetsen på grenarna och är stora samt äggrunda klasar. Fodret har fyra korta flikar. Kronan är vit eller mörklila, eller någon mellanform alltifrån blekt blå till svagt rödlila, den är cylinderformad med utbredd fyrflikig bräm, blompipen är lång, flikarna är korta. Ståndarna är endast två. Stiftet är ensamt. Frukten är en elliptisk, brun kapsel som öppnas i två delar. Fröna är tillplattade och vingade. Syrenen blommar i slutet av våren med en behaglig söt doft.

12.1 Användning

Syren är en populär trädgårdsväxt som är härdig i stora delar av landet. Veden är hård och står emot nötning bra, och syrenpinnar har använts i krattor.

12.2 Folktro

Inom folktron förknippas syrenen med vidskepelser. En vanlig föreställning var att personer som är födda mellan 23 och midnatt kunde se spöken i blommande syrenbuskar under samma tid på söndagar.

12.3 Stavning

Många sätter accent över bokstaven e, (syrén) men det ska det inte vara. Visserligen brukade ordet skrivas med accent mellan 1754 och 1892, (enligt SAOB) men sedan

1969 gäller bara syren utan accent, enligt SAOL som är normgivande. Undantag är förstås vissa efternamn.

12.4 Mellan hägg och syren

Uttrycket "*mellan hägg och syren*" förknippas ofta med en särskilt njutbar del av försommaren, perioden mellan blomningstiden för hägg respektive syren. Uttrycket kan ha sitt ursprung i den årliga period då skomakargesäller enligt skråbestämmelser skulle friställas för att ge sig ut på vandring. Vissa skomakerier stängde då under gesällens frånvaro och uttrycket förstås av utomstående som att skomakaren stängt för att njuta av den bästa tiden på året. Den ofta citerade historien om skomakaren som satte upp en skylt med texten "stängt mellan hägg och syren" är relativt sentida, inte belagd förrän på 1880-talet, och även andra yrken förekommer i liknande berättelser. Inte heller platsen för företeelsen är säker. Historien kan vara en vandringssägen i sin helhet. [11][2].

12.5 Synonymer

[3]

- Lilac vulgaris Lam.
- Syringa cordifolia Stokes
- Syringa latifolia Salisb.
- Syringa officinalis Thomps.

12.6 Galleri

- 'Alba'
- 'Etna'
- 'Marechal Foch'
- 'Mme Francisque Morel'
- En syren som inte blommar
- •

12.7. NOTER 29

12.7 Noter

- [1] SAOB, Svenska akademiens ordbok
- $[2] \ \textit{BIBLIST}, \textit{Helena Kettner}, \textit{KB}$
- [3] Mansfeld's World Database of Agriculture and Horticultural Crops

12.7.1 Webbkällor

- Den virtuella floran Syren
- 🍪 Wikimedia Commons har media som rör Syren.

Kummin

Kummin (*Carum carvi*), även kallad **brödkummin**, är en flerårig växt inom familjen flockblommiga växter. Den har en lång historia som kryddväxt.

Äldre svenska namnformer är *Komjan, Kummel* och *Brödkummin*^[1].

13.1 Beskrivning och utbredning

Växten blir mellan 25 och 60 centimeter hög och blommar från maj till juli, med flockar bestående av 5 till 16 strålar, med eller utan svepeblad. Stjälken är kal, ihålig, strimmig och grenig. Bladen är avlånga och är två- eller trefalt flikiga med linjära ljusgröna flikar. Bladen är kummindoftande då de mosas. Övre stjälkblad har en bred hinnlik slida och flikar vid basen.

Kummin är vanlig på öppen mark, såsom betesmark, vägrenar, gårdar och banvallar och är sällan odlad. Den är utbredd över hela Norden, vilket innebär hela Finland, nästan hela Sverige (förutom norra Norrland), hela Norge, hela Danmark och vissa områden på Island och Färöarna. Comino, en mindre ö inom medelhavsrepubliken Malta har även dialektala namn som *Kemmuna* och *Cominotto*, alla syftande på öns ymniga förekomst av kummin.

13.2 Användning

De torkade frukterna (ofta felaktigt benämnda frön) används som krydda till exempelvis bröd, ost och soppor. De används också för smaksättning av kryddat brännvin (akvavit). Dragerade kumminfrön förekommer som godsak.

Kummin har en mycket lång historia och kan spåras tillbaka till sumererna, som kallade kryddan *gamun*.^[2]

13.2.1 Medicinsk användning

Kumminfrön används inom folkmedicinen främst som stomakicum och karminativum, dvs magstärkande och mot väderspänningar. Användning av kumminolja, i

kombinatione med andra örter, är relativt utbrett i Europa och USA, inte bara som medel mot förkylningar, utan även som ett blodrenande medel, främst mot parasiter. Används växtdel är frön.^[3]

13.3 Förväxlingkryddor

Kummin skall inte förväxlas med spiskummin (*Cuminum cyminum*), vars smak är helt annorlunda, även om båda kan användas i exempelvis kryddost. Det förekommer dock att spiskummin felaktigt kallas kummin, till exempel i recept. En orsak till att sådan förväxling ibland sker är att det engelska namnet för spiskummin är *cumin*. Vanlig kummin heter *caraway* på engelska. Även franskans *cumin*, spanskans *comino* och nederländska *komijn* skall översättas som spiskummin, medan tyskans *Kümmel* i tyska recept är lika med vanlig kummin.

Den ej närmare besläktade ranunkelväxten Nigella sativa kallas *svartkummin* (*kalonji*) på svenska, särskilt som krydda.

13.4 Källor

- J.W.Palmstruch, Svensk Botanik, andra bandet, Stockholm 1803. Tillgänglig på Archive.org
- [2] Anton Deimel, Orientalia Old Series 13 (1924) 330.
- [3] Raimo Heino, Våra läkande växter En naturlig väg till ett friskare liv, PRISMA 2001.

13.4.1 Källor

• Den nya nordiska floran ISBN 91-46-17584-9

13.5 Externa länkar

- Den virtuella floran Kummin
- Kummin i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)

• Wikimedia Commons har media som rör Kummin.

Daggkåpa

Daggkåpa (*Alchemilla vulgaris* L) är ett samlingsnamn för en mängd apomiktiska småarter av släktet daggkåpor. Småarterna skiljs åt huvudsakligen baserat på bladens form.

omplanteras med 50-60 cm mellanrum. Småplantor kan odlas inomhus.

14.1 Utseende

Daggkåporna har små och oansenliga gulgröna blommor, med 8 små kalkblad i två kransar, kronblad saknas. De har 4 ståndare och 1 kort stift.

Blad av daggkåpa med guttationsdroppar

Daggkåpan känns lätt igen på sina unikt formade veckade rosettblad, i dessas centrum samlas tidiga morgnar vattendroppar till en skimrande pärla. Dropparna bildas genom att bladen nattetid utsöndrar vatten, som växten tagit upp genom roten, s.k. guttation, som trots växtens namn inte är dagg.

14.2 Habitat

Växer vild på ängsmark på många platser i Sverige. Vissa varianter odlas som prydnadsväxt i trädgårdar.

Som odlad bör daggkåpan ha sol eller halvskugga i fuktig kalkhaltig lerjord. Förökning sker genom sådd av frö eller genom delning av plantan vår eller höst. Gallras eller

14.3 Etymologi

Det vetenskapliga namnet *Alchemilla* kommer av att man förr i tiden trodde att den lilla vattendroppe man tidigt på morgonen kan se i bladens mitt, var en viktig ingrediens för alkemisterna. Ordet alchemilla kan härledas från arabiska *al kemelyeh* = kemi ^[1]

Vulgaris betyder vanlig, av latin vulgur = folk, allmänheten

14.4 Bygdemål

14.5 Apomiktiska småarter

Dessa småarter är varandra mycket lika, och skiljer sig bara ifråga om små detaljer, t.ex. antalet taggar i bladkanterna.

Ståndarmjölet är infertilt, och frukten (en nöt) bildas på rent vegetativ väg. (Jfr alternativa namnet *Jungfru Maria kåpa*, som eventuellt syftar på bibelns tal om "den obefläckade avlelsen". ^[4])

Eftersom fortplantningen är asexuell får avkomlingarna exakt samma genuppsättning som moderplantan och förblir i princip *samma individ* genom alla generationer.

I taxon brukar apomiktiska arter tilldelas en särskild nivå, kallad *Sektion* med placering mellan *Släkte* och *Art*.

14.6 Ändrade taxa

Efter på senare tid gjorda ingående studier av vissa arter, som tidigare ansetts vara Alchemilla-arter, eller fått ogiltigt namn, har dessa omdefinierats. Detta gäller följande fall:

14.7 Användning

- I köket och hushållet kan unga blad delas och ingå i en sallad.
- Ylle kan färgas grönt med avkok på daggkåpans blad
- Daggkåpa har tradition som läkeört:
 - Avkok av de gröna delarna av hela plantan kan användas att drickas under graviditet och ca tio dagar efter förlossningen för att dra ihop bukmusklerna och för att underlätta regelbunden menstruation.
 - Avkok på daggkåpa kan användas till kompress för sårläkning, mot infektion och svullnad.
 - Vid skörd skall de stora bladen klippas efter behov, bäst under blomningstiden. Daggkåpa kan förvaras genom torkning av bladen.
 - Kvinnans bästa vän var ett smeknamn som daggkåpan fick för sin förmåga att ge menstruationen ett regelbundet förlopp, lindra klimakteriebesvär och bota infektioner i kvinnans underliv.

14.8 Rödlistning

I rödlista för Sverige (Artdatabanken, utgåva 2009-05-11, Sveriges lantbruksuniversitet) är följande daggkåpearter upptagna:

14.9 Noter

- [1] Elias Wessén: Våra ord, deras uttal och ursprung, Norstedts, Stockholm 1966
- [2] Johan Ernst Rietz: *Svenskt dialektlexikon*, sida 82 Gleerups, Lund 1862–1867, faksimilutgåva Malmö 1962
- [3] Johan Ernst Rietz: Svenskt dialektlexikon, sida 299Gleerups, Lund 1862–1867, faksimilutgåva Malmö 1962
- [4] Se vidare Jungfrufödelse och Jungfru Maria
- [5] Near threatened (missgynnad)
- [6] Endangered (starkt hotad)

14.10 Källor

 Dickson, Eva (1995). Vår örtabok, Allt om örter från odling till användning. Rabén Prisma. ISBN 91-518-2782-4

14.11 Se även

Växtfärgning

14.12 Externa länkar

- Den virtuella floran
- Carl von Linnés digitala växtbibliotek
- Daggskål i Carl Lindman, Bilder ur Nordens flora (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör Daggkåpa.

Slingesläktet

Slingesläktet (*Myriophyllum*) är ett växtsläkte med sötvattensväxter inom familjen slingeväxter (Haloragaceae)^[1] med cirka 45 arter, som även kallas **tusenblad**. De förekommer över nästan hela världen.

Växterna i slingesläktet är monoika vattenväxter med endast den blombärande delen av stammen ovan vattenytan, de nedsänkta, ofta kransställda bladen hårfint kamdelade, med i de övre bladvecken sittande eller i toppställda ax samlade små obetydliga blommor, samt fyrdelad klyvfrukt.

I Sverige förekommer axslinga, hårslinga och kransslinga. [2]

15.1 Dottertaxa till Slingor, i alfabetisk ordning^[1]

- Myriophyllum alpinum
- Myriophyllum alterniflorum
- Myriophyllum amphibium
- Myriophyllum aquaticum
- Myriophyllum artesium
- Myriophyllum austropygmaeum
- Myriophyllum axilliflorum
- Myriophyllum balladoniense
- Myriophyllum bonii
- Myriophyllum callitrichoides
- Myriophyllum caput-medusae
- Myriophyllum coronatum
- Myriophyllum costatum
- Myriophyllum crispatum
- Myriophyllum decussatum
- Myriophyllum dicoccum

- Myriophyllum drummondii
- Myriophyllum echinatum
- Myriophyllum exasperatum
- Myriophyllum farwellii
- Myriophyllum filiforme
- Myriophyllum glomeratum
- Myriophyllum gracile
- Myriophyllum heterophyllum
- Myriophyllum hippuroides
- Myriophyllum humile
- Myriophyllum implicatum
- Myriophyllum indicum
- Myriophyllum integrifolium
- Myriophyllum isoetophilum
- Myriophyllum jacobsii
- Myriophyllum lapidicola
- Myriophyllum latifolium
- Myriophyllum laxum
- Myriophyllum limnophilum
- Myriophyllum lophatum
- Myriophyllum mexicanum
- Myriophyllum mezianum
- Myriophyllum muelleri
- Myriophyllum muricatum
- Myriophyllum oguraense
- Myriophyllum pallidum
- Myriophyllum papillosum
- Myriophyllum pedunculatum

15.3. NOTER 35

- Myriophyllum petraeum
- Myriophyllum pinnatum
- Myriophyllum porcatum
- Myriophyllum propinquum
- Myriophyllum pygmaeum
- Myriophyllum quitense
- Myriophyllum robustum
- Myriophyllum salsugineum
- Myriophyllum siamense
- Myriophyllum sibiricum
- Myriophyllum simulans
- Myriophyllum sparsiflorum
- Myriophyllum spicatum
- Myriophyllum striatum
- Myriophyllum tenellum
- Myriophyllum tetrandrum
- Myriophyllum tillaeoides
- Myriophyllum trachycarpum
- Myriophyllum trifidum
- Myriophyllum triphyllum
- Myriophyllum ussuriense
- Myriophyllum variifolium
- Myriophyllum verrucosum
- Myriophyllum verticillatum
- Myriophyllum votschii

15.2 Bildgalleri

- •
- •
- •
- •
- •
- •

15.3 Noter

- [1] Roskov Y., Kunze T., Orrell T., Abucay L., Paglinawan L., Culham A., Bailly N., Kirk P., Bourgoin T., Baillargeon G., Decock W., De Wever A., Didžiulis V. (ed) (14 maj 2014). "Species 2000 & ITIS Catalogue of Life: 2014 Annual Checklist.". Species 2000: Reading, UK. http://www.catalogueoflife.org/annual-checklist/2014/browse/tree/id/17267487. Läst 26 maj 2014.
- [2] Carlquist, Gunnar, red (1937). Svensk uppslagsbok. "Band 18". Malmö: Svensk Uppslagsbok AB. Sid. 463

15.4 Externa länkar

- Den virtuella floran: Slingor
- Wikimedia Commons har media som rör Slingesläktet.
- Wikispecies har information om *Myriophyllum*.

Lundgröe

Lundgröe (Poa nemoralis) är en växtart i familjen gräs.

16.1 Externa länkar

- Wikimedia Commons har media som rör Lundgröe.
- Den virtuella floran
- Lundgröe i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)

Asp (träd)

Asp (*Populus tremula*) är ett snabbväxande träd i familjen videväxter. Det förekommer i tempererade Europa och österut till Kina och Japan, samt ett isolerat bestånd i Nordafrika, i Algeriet. Asp finns i hela Sverige upp till trädgränsen och är den enda arten i släktet som betraktas som naturligt förekommande.

I Nordamerika finns en närbesläktad art, amerikansk asp (*P. tremuloides*), som skiljer sig bland annat på glesare tandning på löven. En korsning mellan *P. tremula* och *P. tremuloides* är det som kallas för hybridasp och denna anses växa snabbare, vara lättare att föryngra och härdigare mot vissa sjukdomar än den inhemska aspen.

17.1 Historik

När inlandsisen började lämna södra Sverige kom de första trädslagen, asp, björk och sälg, in från Danmark. Invandring skedde främst under varmare perioder 10 800 till 8 900 f. Kr. Omkring 7 000 f. Kr. var aspen allmän i hela Götaland och omkring 3 000 f. Kr. hade den kommit upp mot fjälltrakterna. Idag finns aspen i hela landet upp till trädgränsen och är Jämtlands landskapsträd. [1]

17.2 Beskrivning

Aspen bildar lövfällande, påfallande raka träd på upp till 35 meter (Norge) eller mer. I utsatta lägen kan de dock bli relativt busklika. Aspen växer sällskapligt på torra platser, i hagmark, på berg o.s.v. De långa, vågräta rötterna alstrar rotskott i mängd, som snabbt växer upp till täta dungar. Barken är slät och förblir länge grönaktigt gulgrå; för sin saftighets skull gnags den ofta av på unga aspar av många djur. På stammen av fullvuxna aspar förekommer ofta gul vägglav. Unga aspskott har hjärtformade, finsågade blad, men på gamla skott är bladskivan i det närmaste helt rund med buktad kant. Bladskivan blir 1,5 till 8 cm i diameter. Lövens höstfärger går från ljust klart gult till mörkt rött. Liksom övriga arter inom familjen är aspen en tvåbyggare. Men i motsats till till exempel Salix-arterna är den vindblommig och har både han- och honblommor i hängen (se plansch). Hanblommorna särskiljs på att hängena är ungefär dubbelt så långa som honhängena. Båda slagen blommor har en litet bägarlik kalk, samt handflikigt skärmblad, kantat av långa hår till vinterskydd för blommorna. Aspen blommar tidigt på våren, med början redan i april i Skåne fram till början av juni i Norrland. Veden är tämligen porös.

17.2.1 Darrande blad

Asplövens lättrörlighet och ständiga dallring uppkommer på grund av att bladskaftet är tillplattat från sidorna och är långt i förhållande till den fasta, styva och tunga bladskivan. Därför faller skivan över åt höger eller vänster redan för en mycket svag vind utan att kunna stanna i något av dessa lägen. Aspen har också kortskaftade blad, som inte är i ständig rörelse; dessa blad har vid skivans bas två små skålformiga honungskörtlar, *extraflorala nektarier*, som lockar myror upp i trädets krona, vilka håller växten fri från andra insekter.

Den ständiga dallringen hindrar skadliga insekter från att få fäste på bladen. Däremot förekommer en svamp som angriper asplöven och förbrukar bladmassan, men lämnar alla nerver kvar. Följden blir genomskinliga löv som ger ett silverglänsande intryck, vilket blivit en allt vanligare syn i Mellansverige.

Att någon darrar som ett asplöv betyder att denne är rädd.

17.2.2 Avvikande former

Pelarasp, även Älgaråsasp (*Populus tremula 'Erecta'*) är en smal, pelarformig variant som härstammar från en aspdunge utanför Älgarås där det finns ett flertal exemplar av formen. Pelaraspen förekommer även planterad i parker och privata trädgårdar i övriga Sverige. Den uppskattas som parkträd främst på grund av sitt utrymmessnåla växtsätt.

Hängasp, *Populus pendula,* har nedåthängande grenar. **Jätteasp,** *Populus gigas,* blir särskilt hög.

17.3 Ekologi

Eftersom aspen också sprider sig med rotskott kan man ofta se dungar med aspar där lövsprickningen "avslöjar" vilka rotskott som kommer ur samma rot. De nya skotten är ett och samma träd (samma individ), om än med flera stammar. Den etablerar sig gärna på övergivna åkrar, och råkar man få ett bestånd i potatislandet är den enda metoden att bli av med dem, att ringbarka hela beståndet, eftersom det skjuter upp nya rotskott inom några veckor om man bara kapar dem.

Gamla aspar är populära boplatser för fåglar och andra djur. Det ganska mjuka träet är lätt för hackspettar att bearbeta och i gamla hackspettsbon flyttar gärna ekorrar, fladdermöss, mårddjur och (i Finland och österut) flygekorrar in. Den stora lövmängden ger en god jordmån när de förmultnat.

17.4 Användning

Veden är vit, porös och lätt och lämpar sig inte som varaktigt byggnadsvirke, ett område är panel och bastulavar. Aspen används framför allt till massaved, men har även stor betydelse som material till tändstickor tack vare dess raka fiberriktning, förmåga till spjälkning och att brinna bra. Tidigare var även tändsticksaskar tillverkade av aspfaner (numera kartong).

Historiskt sett har asp kommit till användning till stockbåten äsping, troligen för att virket är lätt att bearbeta med enkla handverktyg.

17.4.1 Medicinsk användning

Inom folkmedicinen används asp till utvärtesbehandling som antiseptiskt medel och för invärtes bruk som medel mot feber. Det är glykosider, garvämnen, flavonoider, kanelsyrederivat och mineralsalter som är aktiva substanser. De delar av växten som används är bark, färska blad och blomknoppar. [3]

- Typiska asplöv till vänster, och löv från ung planta till höger
- Aspar i olika fas. Ramsberg
- Asp om vintern är, med sina spetsiga och välvda uppåtsträvande grenar, snarlik ask
- Ett asplöv under hösten

17.5 Etymologi

Tremula kommer av latin *tremulare* = darra, med syftning på de lättrörliga bladen.

17.6 Dialektala namn

I Småland kallas aspen espe, på Öland esp. [4]

Med *espe* menas också en aspdunge (jämför *björke*, en isolerad samling björkar; *eke*, en eklund).

17.7 Se även

Aspfjäril

17.8 Källor

- [1] Kjell Westerlind, Sveriges landskapsträd, 2014.
- [2] http://www.landskapskonsult.se/svensk/tradinfo1.htm
- [3] Örtmedicin och växtmagi, Reader's Digest AB, 1983
- [4] Espe i Johan Ernst Rietz, Svenskt dialektlexikon (1862– 1867)

17.9 Externa länkar

- Den Virtuella Floran Här finns utbredningskartor.
- Asp i Carl Lindman, Bilder ur Nordens flora (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Träcentrum, Träslagsinformation
- Wikimedia Commons har media som rör Asp (träd).

Ängskavle

Ängskavle (*Alopecurus pratensis*) är en växtart i familjen gräs. Kallades tidigare även *Råggräs*^[1].

18.1 Källor

[1] J.W.Palmstruch, *Svensk Botanik*, första bandet, andra upplagan, Stockholm 1815. Tillgänglig på *Archive.org*

18.2 Externa länkar

- Wikimedia Commons har media som rör Ängskavle.
- Den virtuella floran Ängskavle
- Ängskavle i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)

Häckvicker

Häckvicker (*Vicia sepium*) är en flerårig ört tillhörande familjen ärtväxter.

Bladen är parbladigt sammansatta med 4 till 8 småblad och längst ut finns ett klänge. Varje småblad har en tydlig mittnerv. Arten blommar från juli till augusti. Den har 2 till 5 stycken blommor som är mellan 12 och 15 millimeter stora och som förekommer i varierande toner mellan violett, rosalila och blålila. Frukten utgörs av en, 20 till 30 millimeter lång, kal balja innehållandes 3 till 10 frö, som blir svart när den torkar.

Häckvicker växer ofta på relativt mager gräsmark, i häckar samt längs vägrenar. Den klänger normalt på annan vegeration.

Kan möjligtvis blandas ihop med kråkvicker. Arterna skiljs åt genom att kråkvicker har mindre, mörkgrönare småblad och fler småblad per bladskaft. Dessutom har häckvicker färre blommor och ofta en något rödare variant av den violetta färgen.

19.1 Underarter och varieteter

Arten är mångformig och ibland urskiljs två underarter. Dessa erkänns dock inte alltid.

- **Sydhäckvicker** (subsp. *sepium*) har uddspetsigt, äggformade småblad.
- Nordhäckvicker (subsp. montana) har smalare, avlånga blad och blommor som är mindre och blekare.

19.2 Genetik

Häckvicker har totalt 14 kromosomer.

19.2.1 Artens namn

Artepitetet *sepium* kommer ifrån latinets *sæpes* som betyder häck, och åsyftar växtplatsen.

19.3 Synonymer

Vicia basilei Sennen & Mauricio1

19.4 Referenser

19.4.1 Källor

- Den nya nordiska floran. Bo Mossberg och Lennart Stenberg. Wahlström & Widstrand 2003. ISBN 91-46-17584-9.
- Svensk flora: Fanerogamer och ormbunksväxter (28 upplagan). Th. O. B. N. Krok och S. Almquist. Liber 2001. ISBN 91-47-04992-8.
- Den virtuella floran: Häckvick

19.4.2 Se även

Kråkvicker

19.4.3 Externa länkar

- Häckvicker i Carl Lindman, Bilder ur Nordens flora (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör

 Häckvicker

Ängssyra

Ängssyra (*Rumex acetosa*) är en flerårig ört i familjen slideväxter, som känns igen på sina pillika blad och enkönade blommor. Den är en allmän ängsväxt över hela Norden högt upp i fjällen.

20.1 Utseende

Ängssyran är jämfört med de flesta skräppor lågväxande, vanligen ej högre än 5-7 decimeter. Stjälken och bladen är mjuka. Ängssyran är tvåbyggare, med han- och honblommor på skilda växtindivider.

20.2 Underarter och varieteter

Det finns några underarter och varieteter av ängssyra:

- Rumex acetosa ssp. acetosa
 - Vanlig ängssyra var. acetosa
 - Smal ängssyra var. serpentinicola
- Lappsyra (Rumex acetosa ssp. lapponicus)
- Rumex acetosa ssp. alpestris
- Rumex acetosa ssp. pseudoxyria
- Rumex acetosa ssp. thyrsiflorus

20.3 Användning

Ängssyran har i århundraden odlats av människan. Dess blad kan användas puréeade i soppor och redningar eller hela i sallader. Den odlade varianten av ängssyra, också kallad trädgårdssyra, är mildast. De vildväxande varianterna har en skarpare smak, på grund av den högre halten av oxalsyra. Denna höga oxalsyrehalt skyddar den mot sniglar och snäckor. Oxalsyra är giftigt - små mängder ängssyra är ofarligt, men vid större intag kan den vara dödlig. Växten har använts av samerna för att syra mjölk för att få den mer hållbar. Roten kan användas för växtfärgning, och ger en gul färg.

20.4 Externa länkar

- Den virtuella floran
- Ängssyra i Carl Lindman, *Bilder ur Nordens flora* (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör Ängssyra.

Liljekonvalj

Liljekonvalj

Liljekonvalj (*Convallaria majalis*) är en stickmyrtenväxt. Tidigare ingick liljekonvaljerna i familjen konvaljväxter (Convallariaceae), men ingår numera i stickmyrtenväxterna.

Liljekonvaljen är fridlyst på Öland, i Kalmar, Kronobergs, Stockholms och Södermanlands län. På andra platser är den inte fridlyst. Fridlysningen innebär att man inte får dra upp blommorna med rötterna och inte plocka för att sälja. [1] 1986 var Liljekonvaljen den populäraste brudbukettsblomman.

21.1 Beskrivning

Liljekonvaljen, (*Convallaria majalis*), är en flerårig ört som kan bli nästan tre decimeter hög. Den har krypande jordstam och bildar ofta stora bestånd. Bladen är stora och brett lansettlika och kommer direkt från jordstammen. Liljekonvalj blommar i maj-juni med vita blommor som sitter i en bågböjd, ensidig klase. Blomstängeln är sidoställd och blommorna är hängande och mycket väldoftande. Kalken är klocklik med sex korta flikar och rent vit eller sällan rosa.

Den växer vilt i Sveriges lundar, i övriga Europa, V och Ö Asien samt i Kauskasus. De röda konvaljbären, liksom växten i övrigt, är giftiga. [2]

I Götalands kustlandskap börjar liljekonvaljen blomma

i maj, i resten av landet senare.^[3] Liljekonvalj är sedan 1982 Finlands nationalblomma, och är Gästriklands landskapsblomma.

21.2 Toxicitet

Liljekonvaljen är extremt giftig; som med andra giftiga växter så är en del av detta deras naturliga försvar mot djur.

Alla delar av växten är giftiga (stam, blad, blommor och bär).

Symtom på för högt intag av liljekonvalj är:

- Buksmärta
- Diarré
- Illamående
- Kräkningar
- Desorientering
- Dimsyn
- Dåsighet
- Huvudvärk
- Rödaktiga hudutslag
- Plötsliga förändringar i hjärtrytmen

Förgiftning av en liljekonvalj kan vara livshotande. I grund och botten är det alltid rekommenderat att uppsöka läkare om man intagit för hög dos av liljekonvalj.^[4]

Förtäring av blomvattnet är ofarligt.^[5]

21.3 Odling och skötsel

Liljekonvaljen trivs på skuggiga ställen, i friska mosskogar, skogsbryn, lundar, samt på hagmarker.

Liljekonvalj växer också i stora grupperingar, förenade genom stjälkar under jord (jordstammar) och ett fint, utspritt rotsystem.

- Plantorna ska vara planterade med ca 10 cm avstånd till varandra.
- Kan planteras om efter blomningen.
- De trivs i sol och skugga.^[4]
- Den bör inte planteras i rabatten bland andra växter på grund av dess förmåga att sprida sig, ibland helt ohämmat.

21.4 Utbredningskartor

- Norden,
- Norra halvklotet,

21.5 Bygdemål

21.6 Etymologi

Liljekonvalj är en förvanskning av latinets Lilium convallium = dal-lilja. Majalis kan härledas från det latinska namnet för månaden maj, Majus, med hänsyftning på liljekonvaljens blomningstid.

21.7 Se även

- Kung Liljekonvalje, tonsatt Fröding-dikt
- Lily of the Valley, Queen-låt

21.8 Källor

- [1] Artskyddsförordningen AFS 2007:845
- [2] http://www.odla.nu/inspiration/liljekonvaljer http://linnaeus.nrm.se/flora/mono/convallaria/conva/ convmaj.html
- [3] Karta hos Den virtuella floran. Läst 2012-08-27.
- [4] http://www.floraton.com/se/ liljekonvalj-convallaria-majalis

- [5] http://www.giftinformation.se/vaxtregister/liljekonvalj/
 Faktagranskad 21 oktober 2014 av Giftinformationscentralen.
- [6] Bukk-kvallor i Johan Ernst Rietz, Svenskt dialektlexikon (1862–1867)
- [7] Bokkablad i Johan Ernst Rietz, Svenskt dialektlexikon (1862–1867)
- [8] Bokkabladtrupper i Johan Ernst Rietz, Svenskt dialektlexikon (1862–1867)
- [9] Johan Ernst Rietz: Svenskt dialektlexikon, sida 258Gleerups, Lund 1862–1867, faksimilutgåva Malmö 1962
- [10] Johan Ernst Rietz: Svenskt dialektlexikon, sida 318 Gleerups, Lund 1862–1867, faksimilutgåva Malmö 1962

21.9 Externa länkar

- Den Virtuella Floran
- Konvalje i Carl Lindman, Bilder ur Nordens flora (andra upplagan, Wahlström och Widstrand, Stockholm 1917–1926)
- Wikimedia Commons har media som rör Liljekonvalj.

Getrams

Getrams, *Polygonatum odoratum*, är en mångformig art i familjen Sparrisväxter. Arten förekommer naturligt i Europa och Asien. I Sverige finns getrams i Götaland, i Svealand och längs Norrlands kust.

Getrams är en flerårig ört. De vita blommorna är långsmala, upp till 2 cm, klockor som hänger ned från stammen, ofta i par, särskilt nedtil på stammen. Bären är blänkande svarta och giftiga^[1].

22.1 Synonymer

22.1.1 Svenska

- bockblad (detta namn har använts även om andra växter, se bockablad)
- kantkonvalj
- kopattar
- · Salomos sigill
- vitrot
- I början av 1800-talet var det svenska namnet Kantig Konvall^[2].

22.1.2 Vetenskapliga

Convallaria angulosa Lam. nom. illeg.

Convallaria graminifolia Salisb.

Convallaria latifolia Savi

Convallaria obtusifolia Guenth. ex Steud.

Convallaria odorata Mill.

Convallaria parviflora Poir.

Convallaria parviflora Poir.

Convallaria polygonata St.-Lag.

Convallaria polygonatum L.

Convallaria rupestris Salisb. nom. illeg.

Evallaria polygonata (L.) Neck.

Polygonatum ambiguum Link

Polygonatum anceps Moench

Polygonatum angulosum Bubani nom. illeg.

Polygonatum angulosum Montand.

Polygonatum glaberrimum K. Koch

Polygonatum hondoense Nakai ex Koidzumi

Polygonatum japonicum C. Morren & Decais-

Polygonatum japonicum var. maximowiczii (F. Schmidt) Makino & Nemoto

Polygonatum japonicum var. variegatum Nakai

Polygonatum koreanum Nakai

Polygonatum langyaense D. C. Zhang & J. Z. Shao

Polygonatum maximowiczii F. Schmidt

Polygonatum obtusifolium Weinm.

Polygonatum odoratum f. ovalifolium Y. C. Chu et al.

Polygonatum odoratum var. japonicum (C. Morren & Decaisne) Hara

Polygonatum odoratum var. maximowiczii (F. Schmidt) Koidzumi

Polygonatum odoratum var. pluriflorum (Miquel) Ohwi

Polygonatum odoratum var. quelpaertense (Ohwi) Hara

Polygonatum odoratum var. thunbergii (C. Morren & Decaisne) Hara

Polygonatum officinale All.

Polygonatum officinale var. japonicum (C. Morren & Decaisne) Maximovicz

Polygonatum officinale var. japonicum (C. Morren & Decaisne) Miquel

Polygonatum officinale var. maximowiczii (F. Schmidt) Maximovicz

Polygonatum officinale var. papillosum Franchet

Polygonatum officinale var. pluriflora Miquel Polygonatum officinale var. pluriflorum Miquel Polygonatum officinale var. robustum Korshinsky

Polygonatum planifilum Kitagawa & Hir. Takahashi

Polygonatum polygonatum (L.) Voss nom. illeg.

Polygonatum polygonatum Jiraselk ex J.H. Schult.

Polygonatum pruinosum Boiss.

Polygonatum quelpaertense Ohwi

Polygonatum robustum (Korshinsky) Nakai

Polygonatum simizui Kitagawa

Polygonatum thunbergii C. Morren & Decaisne

Polygonatum thunbergii var. maximowiczii (F. Schmidt) Nakai

Polygonatum uniflorum Gilib.

Polygonatum uniflorum Jaume St.-Hil.

Polygonatum vulgare Desf.

22.2 Källor

- Wigander, Millan (1976). Farliga växter. Stockholm: Almqvist & Wiksell Förlag. Sid. 83. ISBN 91-20-04445-3
- [2] J.W.Palmstruch, *Svensk Botanik*, första bandet, andra upplagan, Stockholm 1815. Tillgänglig på *Archive.org*

22.3 Externa länkar

- Den virtuella floran
- Wikimedia Commons har media som rör Getrams.

46 KAPITEL 22. GETRAMS

22.4 Text- och bildkällor, bidragsgivare, och licenser

22.4.1 Text

Åkerfräken Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/%C3%85kerfr%C3%A4ken?oldid=34099988 Bidragsgivare: Liftarn, Elinnea, Robbot, ShineB, Caesar, Ettrig, Mnemo, Sannab, Flinga, Christer Johansson, Brya, Thijs!bot, Escarbot, JAnDbot, Doddebot, VolkovBot, Qualia-Bot~svwiki, SieBot, BotMultichill, Zorrobot, LA2-bot, Alexbot, Alecs.bot, MelancholieBot, EivindBot, Ptbotgourou, Xqbot, RibotBOT, LucienBOT, Tegel, TobeBot, Сэртион (bot), IdaBokmal, BotdeSki, EmausBot, Hangsna, FoxBot, Maundwiki, MerlIwBot, Vilwe, AvocatoBot, Sjundebot, Lsjbot, Romulus74, Allivet, Addbot, RomulusBot och Anonyma: 7

- Gökärt Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/G%C3%B6k%C3%A4rt?oldid=32327663 Bidragsgivare: LA2, ShineB, Ettrig, Chrizz, YurikBot, Sannab, Epibase, Soulbot, SieBot, Broadbot, LA2-bot, PixelBot, Nomena, Luckas-bot, LucienBOT, EmausBot, ChuispastonBot, Maundwiki, Lsjbot, Addbot och NirmosBot
- Humleblomster Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Humleblomster?oldid=30756461 Bidragsgivare: ShineB, RobotQuistnix, YurikBot, Sannab, Epibase, Thijs!bot, Njaelkies Lea, VolkovBot, TXiKiBoT, SieBot, AlleborgoBot, Zorrobot, LA2-bot, Alexbot, Louperibot, Luckas-bot, DSisyphBot, Сэртион (bot), Uleli, ChuispastonBot, Lsjbot, HangsnaBot, MaundBot, RomulusBot och Anonyma: 1
- Violsläktet Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Violsl%C3%A4ktet?oldid=30799740 Bidragsgivare: Motståndsmannen, ShineB, Albanau, Ettrig, Chrizz, Chobot, RobotQuistnix, Tsca.bot, Sannab, Lakritspuck, Epibase, Thijs!bot, Soulbot, JAnDbot, Rei-bot, VolkovBot, TXiKiBoT, Jlandin, SieBot, BotMultichill, AlleborgoBot, LA2-bot, Alexbot, Fluffbot, Luckas-bot, Xqbot, RedBot, EmausBot, Hangsna, JackieBot, Movses-bot, Maundwiki, MerlIwBot, Vagobot, Lsjbot, Deryni, Addbot och Anonyma: 6
- Örnbräken Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/%C3%96rnbr%C3%A4ken?oldid=30755916 Bidragsgivare: Liftarn, Robbot, ShineB, Ettrig, Mnemo, RobotQuistnix, YurikBot, Ahruman, Sannab, Christer Johansson, Thijs!bot, Staffel, Lano42, TXiKiBoT, SieBot, Idiomabot, Nipisiquit, Zorrobot, LA2-bot, SilvonenBot, Ginosbot, Luckas-bot, Xqbot, RibotBOT, WikitanvirBot, FoxBot, Maundwiki, MerlIw-Bot, Vilwe, Sylvaticum, Lsjbot, Wolfgangus' bot, Addbot, RomulusBot och Anonyma: 8
- Midsommarblomster Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Midsommarblomster?oldid=30756259 Bidragsgivare: LA2, ShineB, Ettrig, Chrizz, RobotQuistnix, YurikBot, Christer Johansson, Epibase, Escarbot, FANSTARbot, Vivo, TXiKiBoT, SieBot, BotMultichill, AlleborgoBot, Zorrobot, Neumeiko~svwiki, LA2-bot, Muro Bot, Grzegorz Wysocki, Luckas-bot, Ptbotgourou, FBQ, Höstblomma, Dumbot, Josvebot, Maundwiki, Lsjbot, Deryni, Addbot, RomulusBot och Anonyma: 2
- Kabbleka Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Kabbleka?oldid=30756011 Bidragsgivare: LA2, Robbot, ShineB, Axelwener, Lamré, Ettrig, Chrizz, Nicke L, RobotQuistnix, FlaBot, Eskimbot, Stigfinnare, Epibase, Thijs!bot, Nescionomen, JAnDbot, Bot-Schafter, Volkov-Bot, TXiKiBoT, Bellatrix, SieBot, DaBot~svwiki, AlleborgoBot, Zorrobot, LA2-bot, Alexbot, Njaelkies Bot, ArthurBot, Averater, Xqbot, RibotBOT, Сэртион (bot), Archaeodontosaurus, Josve05a, IdaBokmal, ZéroBot, ChuispastonBot, Vilwe, Lsjbot, Dexbot, Addbot, Svensson1bot, RomulusBot och Anonyma: 5
- Glasbjörk Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Glasbj%C3%B6rk?oldid=30592666 Bidragsgivare: LA2, Marsve, Elinnea, ShineB, Caesar, Damast, Ettrig, Chrizz, RobotQuistnix, FlaBot, YurikBot, Thomas Blomberg, Sannab, Epibase, WeggeBot, Soulbot, VolkovBot, TXi-KiBoT, QualiaBot~svwiki, SieBot, BotMultichill, STBot~svwiki, Matanb, Zorrobot, LA2-bot, Sjunnesson, Nyström, Peti610bot, Fluffbot, Luckas-bot, Patrik77, Xqbot, GameOn, Idunius, Сэртион (bot), Kattegatt, ZéroBot, Mercurial, WikitanvirBot, Maundwiki, MerlIwBot, Innocent datumbot, AvocatoBot, Lsjbot, Jasmin Ros, Addbot, Skivsamlare, A6tf3t och Anonyma: 15
- Ormbär Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Ormb%C3%A4r?oldid=29470393 Bidragsgivare: ShineB, Ettrig, Tommy Kronkvist, Sannab, Epibase, JAnDbot, Velma, Idioma-bot, Oiving, Broadbot, AlleborgoBot, Zorrobot, LA2-bot, PixelBot, LaaknorBot, Luckas-bot, ArthurBot, Xqbot, D'ohBot, George Chernilevsky, IdaBokmal, EmausBot, Maundwiki, Vilwe, Lsjbot, Dexbot, SteenthIWbot, Addbot och Anonyma:
- Bergslok Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Bergslok?oldid=20264840 Bidragsgivare: ShineB, Ettrig, Sannab, Thijs!bot, Vivo, Idiomabot, Lergöken, LA2-bot, Alecs.bot, MastiBot, TobeBot, Josve05a, EmausBot, CocuBot, MerlIwBot, Lsjbot, Legobot, Ercé, Addbot och Anonyma: 3
- Vårfryle Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/V%C3%A5rfryle?oldid=29764456 Bidragsgivare: ShineB, Ettrig, Torvindus, Sannab, Sunflower76, Epibase, Thijs!bot, VolkovBot, Idioma-bot, STBot~svwiki, LA2-bot, Luckas-bot, Averater, Xqbot, ChuispastonBot, Lsjbot, Addbot, Averaterbot och Anonyma: 2
- Syren Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Syren?oldid=30755973 Bidragsgivare: OlofE, Robbot, ShineB, Sintram, EnDumEn, Ettrig, Chrizz, Nicke L, Linda W, Thoasp, Sannab, GO, Christian47, Christer Johansson, Epibase, Escarbot, Segis, JAnDbot, Huzzlet the bot, Hellstormen, VolkovBot, Lars Törnqvist, SieBot, Idioma-bot, Jorva, Fluff, Zorrobot, Neumeiko~svwiki, LA2-bot, Poxnar, Bodhisattva-Bot, Luckas-bot, Ptbotgourou, Wilbour~svwiki, KamikazeBot, Niklaslehmann, EmausBot, Bertallan, ChuispastonBot, Statsvetaren, Beatrix Lou, Vagobot, Lsjbot, Wallenbergish, Dexbot, Addbot, NirmosBot, RomulusBot och Anonyma: 10
- Kummin Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Kummin?oldid=33365816 Bidragsgivare: Liftarn, Elinnea, ShineB, Ettrig, Chrizz, Gpvos, RobotQuistnix, FlaBot, LeonardoRob0t, Profero, Sannab, Christer Johansson, Epibase, JAnDbot, CommonsDelinker, Geimas5Bot, Staffel, BOT-Superzerocool, VolkovBot, Bellatrix, Paracel63, SieBot, DaBot~svwiki, Idioma-bot, Oiving, Yger, Zorrobot, LA2-bot, Beryllium-9, Alexbot, Muro Bot, Luckas-bot, MystBot, Ptbotgourou, Harka, Xqbot, TobeBot, GrouchoBot, DixonDBot, EmausBot, Hangsna, ZéroBot, ChuispastonBot, MerlIwBot, Hans Frörum, Lsjbot, Annapannar, Addbot, ExoticWalrus och Anonyma: 14
- Daggkåpa Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Daggk%C3%A5pa?oldid=33647909 Bidragsgivare: LA2, ShineB, Ettrig, Chrizz, Grillo, Sannab, Grillbot, Christer Johansson, Epibase, Njaelkies Lea, QualiaBot~svwiki, SieBot, Idioma-bot, Yger, LA2-bot, HMH, Luckas-bot, Ptbotgourou, ArthurBot, Averater, Evalowyn, Innocent bot, RedBot, Kaj, Сэртион (bot), Hejboten, Amerias, EmausBot, Josvebot, Tooobe, Maundwiki, Sjundebot, Lsjbot, Addbot, Svensson1bot och Anonyma: 5
- Slingesläktet Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Slingesl%C3%A4ktet?oldid=32790177 Bidragsgivare: ShineB, Lamré, Nordelch, Ettrig, Tommy Kronkvist, RobotQuistnix, YurikBot, Sannab, Epibase, Thijs!bot, JAnDbot, TXiKiBoT, Idioma-bot, AlleborgoBot, PixelBot, Tlustulimu, Fluffbot, Luckas-bot, FBQ, ZéroBot, ChuispastonBot, Maundwiki, Lsjbot, Addbot och Anonyma: 1
- Lundgröe Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Lundgr%C3%B6e?oldid=30756747 Bidragsgivare: Ettrig, HSE, Sannab, Epibase, Volkov-Bot, SieBot, Idioma-bot, LA2-bot, Luckas-bot, EmausBot, ZéroBot, Lsjbot, Addbot, NirmosBot, RomulusBot och Anonyma: 1

- Asp (träd) Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Asp_(tr%C3%A4d)?oldid=33529345 Bidragsgivare: Habj, LA2, Marsve, ShineB, Tubaist, Fenix, Caesar, Oskila, Damast, Pontus, Dcastor, Ranveig, Ettrig, Chrizz, Grillo, RobotQuistnix, Ztaffanb, Sannab, Denniss, MagnusA, Jsdo1980, Svenboatbuilder, Annika64, Islander~svwiki, Theo06~svwiki, Christer Johansson, Epibase, JhsBot, Thijs!bot, Tooga, -nothingman-, Moralist, Jssfrk, Luttrad, JAnDbot, Erik Sjölund, VolkovBot, TXiKiBoT, Jlandin, Synthebot, SieBot, Idioma-bot, BotMultichill, Byrialbot, Yger, Jorva, Merten, LA2-bot, BOTarate, Jlundqvi, Ohsweetmusic, MelancholieBot, Luckas-bot, Svart0, Höstblomma, Patrik77, Xqbot, RibotBOT, Tegel, ButkoBot, Nirmos, EmausBot, ZéroBot, ChuispastonBot, WikitanvirBot, Maundwiki, Hans Frörum, Sjundebot, Lsjbot, KlasHass, Addbot, Cillahmoller, HawaiiOboy, NirmosBot, RomulusBot och Anonyma: 23
- Ängskavle Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/%C3%84ngskavle?oldid=20366437 Bidragsgivare: Ettrig, Mnemo, Sannab, JAnDbot, Idioma-bot, Oiving, DragonBot, LA2-bot, Luckas-bot, Amirobot, ZéroBot, Lsjbot och Addbot
- Häckvicker Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/H%C3%A4ckvicker?oldid=33232215 Bidragsgivare: Ettrig, Mnemo, Sannab, Epibase, Thijs!bot, JAnDbot, VolkovBot, TXiKiBoT, QualiaBot~svwiki, Synthebot, SieBot, AlleborgoBot, Zorrobot, LA2-bot, Grundin, Sjunnesson, LaaknorBot, Amirobot, Zxabot, RibotBOT, TobeBot, KamikazeBot, TjBot, WikitanvirBot, Maundwiki, Sjundebot, Lsjbot, Addbot, RomulusBot och Anonyma: 2
- Ängssyra Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/%C3%84ngssyra?oldid=30756198 Bidragsgivare: Eliashedberg, Robbot, ShineB, Ettrig, Chrizz, Knuckles, Chobot, RobotQuistnix, YurikBot, Eskimbot, Sannab, Thijs!bot, Escarbot, Jssfrk, JAnDbot, VolkovBot, TXiKiBoT, SieBot, Idioma-bot, Neumeiko~svwiki, LA2-bot, Luckas-bot, Obersachsebot, Xqbot, EmausBot, ChuispastonBot, FoxBot, MerlIwBot, Vilwe, AvicBot, Lsjbot, Addbot och RomulusBot
- Liljekonvalj Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Liljekonvalj?oldid=34129184 Bidragsgivare: OlofE, LA2, Marsve, Bbx, Robbot, ShineB, Nordelch, Yjg, Damast, Salsero, Ettrig, Farbenfreude-svwiki, Chobot, Sannab, Christer Johansson, Escarbot, JAnDbot, Volkov-Bot, TXiKiBoT, QualiaBot~svwiki, Paracel63, SieBot, Idioma-bot, Zorrobot, LA2-bot, SilvonenBot, MelancholieBot, Appan, Luckas-bot, Njaelkies Bot, Papper, Höstblomma, Xqbot, RibotBOT, Tegel, TobeBot, Hejboten, Deox, IdaBokmal, EmausBot, K kisses, K98fili, Courcelles, Ebrambot, ChuispastonBot, WikitanvirBot, Vit Platina, Maundwiki, MerlIwBot, HiW-Bot, Lsjbot, Dexbot, Svensson1, Addbot, NirmosBot, Emelizz88 och Anonyma: 16
- Getrams Källa: https://sv.wikipedia.org/wiki/Getrams?oldid=31562250 Bidragsgivare: Ludde23, Ettrig, Chobot, Epibase, Thijs!bot, JAnDbot, VolkovBot, TXiKiBoT, SieBot, Oiving, SilvonenBot, Louperibot, WikiDreamer Bot, MauritsBot, Сэртион (bot), Deox, Ida-Bokmal, EmausBot, ZéroBot, JackieBot, WikitanvirBot, Lsjbot, YFdyh-bot, Addbot och Anonyma: 2

22.4.2 Bilder

- Fil:Adelaarsvaren_plant_Pteridium_aquilinum.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c0/Adelaarsvaren_plant_Pteridium_aquilinum.jpg Licens: CC-BY-SA-3.0 Bidragsgivare: Eget arbete Originalkonstnär: Rasbak
- Fil:AlchemillaVulgaris(Blatt).jpg K\u00e4lla: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/38/AlchemillaVulgaris%28Blatt%29.jpg
 Licens: CC-BY-SA-3.0 Bidragsgivare: Eget arbete Originalkonstn\u00e4r: Michael Gasperl (Migas)
- Fil:Alopecurus_pratensis_Grote_vossenstaart.jpg
 Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/10/Alopecurus_pratensis_Grote_vossenstaart.jpg
 Licens: CC-BY-SA-3.0 Bidragsgivare: Eget arbete Originalkonstnär: Rasbak
- Fil:Betula_pubescens_ssp_glutinosa_bluete.jpeg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7e/Betula_pubescens_ssp_glutinosa_bluete.jpeg Licens: CC-BY-SA-3.0 Bidragsgivare: photographed by myself Originalkonstnär: Kristian Peters -- Fabelfroh 09:50, 18 August 2006 (UTC)
- Fil:Carum_carvi_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-172.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/42/Carum_carvi_-_K%C3%B6hler%E2%80%93s_Medizinal-Pflanzen-172.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: List of Koehler Images Originalkonstnär: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen
- Fil:Commons-logo.svg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/4a/Commons-logo.svg Licens: Public domain Bi-dragsgivare: This version created by Pumbaa, using a proper partial circle and SVG geometry features. (Former versions used to be slightly warped.) Originalkonstnär: SVG version was created by User:Grunt and cleaned up by 3247, based on the earlier PNG version, created by Paidab
- Fil:Convallaria_majalis_-_Köhler-s_Medizinal-Pflanzen-045.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/21/Convallaria_majalis_-_K%C3%B6hler%E2%80%93s_Medizinal-Pflanzen-045.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: List of Koehler Images Originalkonstnär: Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen
- Fil:Equisetum-arvense-vegetative.JPG Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/60/Equisetum-arvense-vegetative. JPG Licens: CC-BY-SA-3.0 Bidragsgivare: Own photo, taken in Jutland. Originalkonstnär: Sten Porse
- Fil:Equisetum_arvense_2005_spring_002.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/31/Equisetum_arvense_2005_spring_002.jpg Licens: CC-BY-SA-3.0 Bidragsgivare: photo taken by Kropsoq Originalkonstnär: Kropsoq
- Fil:Equisetum_arvense_nf.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c5/Equisetum_arvense_nf.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: http://runeberg.org/nordflor/515.html Originalkonstnär: Carl Lindman
- Fil:Geranium_sylvaticum.JPG Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b5/Geranium_sylvaticum.JPG Licens: CC-BY-SA-3.0 Bidragsgivare: ? Originalkonstnär: ?
- Fil:Geum_rivale1Juan_Sanchez.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/42/Geum_rivale1Juan_Sanchez.jpg
 Licens: CC BY-SA 2.0 Bidragsgivare: Flickr Originalkonstnär: Juan Sanchez
- Fil:Illustration_Caltha_palustris0.jpg K\(\alpha\) https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/9b/Illustration_Caltha_palustris0.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: ? Originalkonstn\(\alpha\):?
- Fil:Illustration_Geranium_silvaticum.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8e/Illustration_Geranium_silvaticum.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: http://runeberg.org/nordflor/pics/215.jpg Originalkonstnär: Carl Lindman
- Fil:Illustration_Luzula_pilosa0.jpg K\u00e4lla: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/12/Illustration_Luzula_pilosa0.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: ? Originalkonstn\u00e4r:?

48 KAPITEL 22. GETRAMS

Fil:Illustration_Paris_quadrifolia0.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/88/Illustration_Paris_quadrifolia0.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: ? Originalkonstnär: ?

- Fil:Konwalia_w_deszczu.jpg K\(\tilda\): https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/4c/Konwalia_w_deszczu.jpg \(Licens: CC-BY-SA-3.0\) \(Bidragsgivare: ?\) Originalkonstn\(\tilda\): r:?
- Fil:Lathyrus_linifolius_01.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/52/Lathyrus_linifolius_01.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: Transferred from de.wikipedia.org [1]: 2005-10-30 10:57.. Fornax.. 537×815 (594 KB) Originalkonstnär: Fornax
- Fil:Luzula_pilosa_with_flowers.jpg K\u00e4lla: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/d4/Luzula_pilosa_with_flowers.jpg
 Licens: CC BY-SA 3.0 Bidragsgivare: Eget arbete Originalkonstn\u00e4r: Averater
- Fil:Melica_nutans.jpg K\(\tilde{a}\) https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f8/Melica_nutans.jpg Licens: CC-BY-SA-3.0 Bi-dragsgivare: Eget arbete Originalkonstn\(\tilde{a}\)r: User:Tigerente
- Fil:Melica_nutans_MHNT.BOT.2011.18.4.jpg K\(\alpha\) lulpload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f0/Melica_nutans_MHNT.
 BOT.2011.18.4.jpg Licens: CC BY-SA 3.0 Bidragsgivare: Eget arbete Originalkonstn\(\alpha\): Roger Culos
- Fil:Myriophyllum_aquaticum_-_side_(aka).jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/d9/Myriophyllum_aquaticum_-_side_%28aka%29.jpg Licens: CC BY-SA 2.5 Bidragsgivare: Eget arbete Originalkonstnär: André Karwath aka Aka
- Fil:Nordens_flora_Alchemilla_vulgaris.jpg K\(\tilda\): https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/84/Nordens_flora_Alchemilla_vulgaris.jpg Licens: Public domain \(\textit{Bidragsgivare}\): Bilder ur Nordens Flora, no. 297 \(\textit{Originalkonstn\(\textit{ir}\): Carl Lindman
- Fil:Nordens_flora_Rumex_acetosa.jpg K\(\tilda\)! https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/09/Nordens_flora_Rumex_acetosa.jpg Licens: Public domain \(\textit{Bidragsgivare}:\) Bilder ur Nordens Flora, no. 359 \(\textit{Originalkonstn\(\textit{ar}:}\) Carl Lindman
- Fil:Paris_quadrifolia_2011_G2.jpg K\(\alpha\)land: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/00/Paris_quadrifolia_2011_G2.jpg Licens: Public domain \(Bidragsgivare: \) Eget arbete \(Originalkonstn\alpha\)r: George Chernilevsky
- Fil:Poa.nemoralis.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/30/Poa.nemoralis.jpg Licens: CC BY-SA 3.0 Bidrags-givare: James Lindsey's Ecology of Commanster Site Originalkonstnär: James K. Lindsey
- Fil:Poa_nemoralis_-_Thome.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/0f/Poa_nemoralis_-_Thome.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: ? Originalkonstnär: ?
- Fil:Polygonatum_odoratum.jpeg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/63/Polygonatum_odoratum.jpeg Licens: CC-BY-SA-3.0 Bidragsgivare: photographed by myself Originalkonstnär: Kristian Peters -- Fabelfroh 15:29, 14 May 2005 (UTC)
- Fil:Populus_tremula_asp.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/55/Populus_tremula_asp.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: Bilder ur Nordens Flora Originalkonstnär: Carl Lindman
- Fil:Pteridium_aquilinum_nf.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2c/Pteridium_aquilinum_nf.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: http://runeberg.org/nordflor/508.html Originalkonstnär: Carl Lindman
- Fil:Rödklöver.png Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/38/R%C3%B6dkl%C3%B6ver.png Licens: Public domain Bidragsgivare: Transferred from sv.wikipedia.org [1]: 2004-09-26 15.26.. Narym.. 397×607 (354 934 bytes).. (Rödklöver, bearbetad bild från "Bilder ur Nordens Flora" / Runeberg.) Originalkonstnär: Carl Lindman
- Fil:Syren.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f5/Syren.jpg Licens: CC-BY-SA-3.0 Bidragsgivare: ? Original-konstnär: User OlofE on sv.wikipedia
- Fil:Vicia_sepium_-_aed-hiirehernes.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/41/Vicia_sepium_-_aed-hiirehernes.jpg Licens: CC BY-SA 3.0 Bidragsgivare: Eget arbete Originalkonstnär: Ivar Leidus
- Fil:Vicia_sepium_Sturm12.jpg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/8c/Vicia_sepium_Sturm12.jpg Licens: Public domain Bidragsgivare: Fig. from book Deutschlands Flora in Abbildungen. see http://www.biolib.de Originalkonstnär: Johann Georg Sturm (Painter: Jacob Sturm)
- Fil:Viola_tricolor_whole.jpg K\(\tilde{a}\)lia: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/43/Viola_tricolor_whole.jpg \(Licens: \text{Public domain Bidragsgivare:} \) Eget arbete \(Originalkonstn\(\text{a}r: \text{Kjetil Lenes}\)
- Fil:Wikispecies-logo.svg Källa: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/df/Wikispecies-logo.svg Licens: CC BY-SA 3.0 Bi-dragsgivare: Image:Wikispecies-logo.jpg Originalkonstnär: (of code) cs:User:-xfi-

22.4.3 Innehållslicens

• Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0